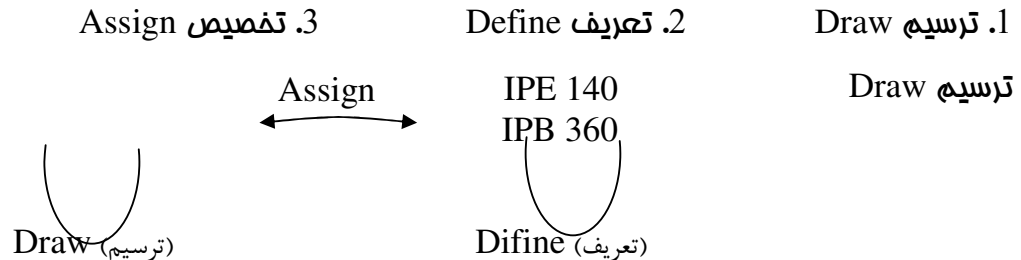

تفاوت بین تحلیل و طراحی

تحلیل یعنی بدست آوردن نیروها و طراحی یعنی تعیین یک مقطع که بتوان نیروی بدست آمده را تحمل کند.

جهت مدل سازی 3 گام را باید طی کنیم :

جهت مدل کردن یک سازه محورهای زیر را باید داشته باشیم.

1. محور مختصات عمومی x-y-z توسط این محور مختصات کل سازه مدل می شود.
2. محور مختصات محلی 1-2-3 بر روی هر عضو جهت کنترل موقعیت آن یک محور مختصات محلی خواهیم داشت.

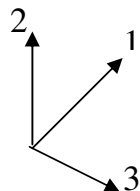
روش تحلیل Etabs

در این نرم افزار از علم Final Element استفاده می شود که یک سازه را به المان های کوچکتری تقسیم می کند و در حقیقت نیروهای مورد نظر ما را ارائه خواهد کرد.

در Etabs از دو نوع المان به شرح زیر استفاده می شود :

1. المانهای میله ای (Frame) : برای مدل کردن تیرستون - بادبند
2. المانهای پوسته ای (Shell) : برای مدل کردن سقف - دیواربرش - فنداسیون

محورهای محلی fram به شرح زیر می باشد.

محور 1 : در راستای المان (قرمز)

محور 2 : جمع شدن انگشتان (سفید)

محور 3 : جهت شست (آبی)

انواع دسته بارها : Static Load Case

1. بار مرده Dead Load

2. بار زنده Live Load

3. بار زلزله Earth Quake

4. بار باد Wind

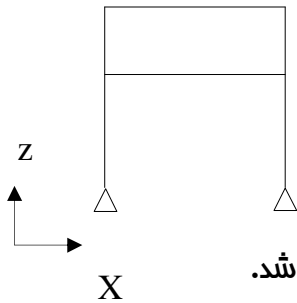
نکته ! قبل از مدل سازی واحد را به ton.m تبدیل کنیم.

Grid Line : توسط این ابزار می توان خطوط صفحه را شطرنجی کرد.

number of grid:

$$\begin{cases} x = 2 \\ z = 3 \end{cases}$$

مثال :

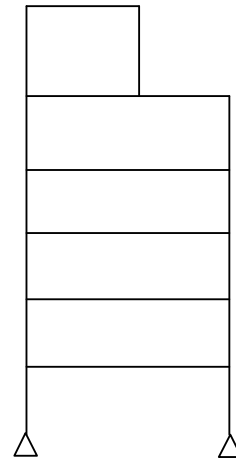
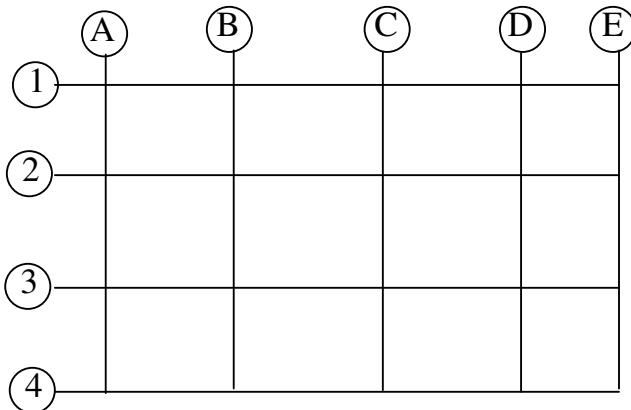
نکته : همیشه جهت مدل کردن سازه صفحه xy, پلان و ارتفاع سازه محور z می باشد.

برای طبقات مشابه نیز یک طبقه اصلی (Master) تعریف می شود.

Smilar یعنی طبقاتی که شبیه هستند.

MASTER : st_1, st_4, st_5, st_6

SIMILAR : st_2, st_3 SIMILAR st_4

Primary Gridline گریدلین اصلی

Secondary Gridline گریدلین فرعی

Splice Point (نقطه قطع) : در واقع جهت مدل کردن ورق وصله ستونها مورد استفاده قرار

می گیرد.

برای ستونها :

Select ↩ توسط این ابزار می توان عمل انتخاب را انجام داد ← Esc

Re Shape : تغییر شکل

Frame : ترسیم المان های تیر و ستون

Create Line : ترسیم سریع المان های

ترسیم ستونها : **I**

ترسیم تیرهای فرعی :

نکته ! برای تغییر تیرهای فرعی از پنجره شناور استفاده می‌کنیم برای این کار 2 را وجود دارد

1- تعداد تیرها 2- فاصله بین تیرها

Creat Braces : عملاً در Elevation فعال است چون برای زدن بابدند است.

نکته : با پنجره شناور می‌توان نوع بابدند را تغییر داد.

ترسیم یک پوسته نامنظم :

ترسیم یک پوسته منظم : برای ترسیم یک پوسته توسط این گزینه کافی است در راستای

قطر مستطیل کلیک کنیم.

ترسیم سریع یک پوسته منظم :

ترسیم دیوار برشی :

ترسیم سریع دیوار برشی :

نکته ! : در Etabs ستونهای هر طبقه در زیر کف آن طبقه می‌باشد.

نکته ! : جهت پاک کردن یک المان می‌بایست خود المان را انتخاب کنیم نه گره‌های دو سر آنرا.

پنجره کرکرهای پائین :

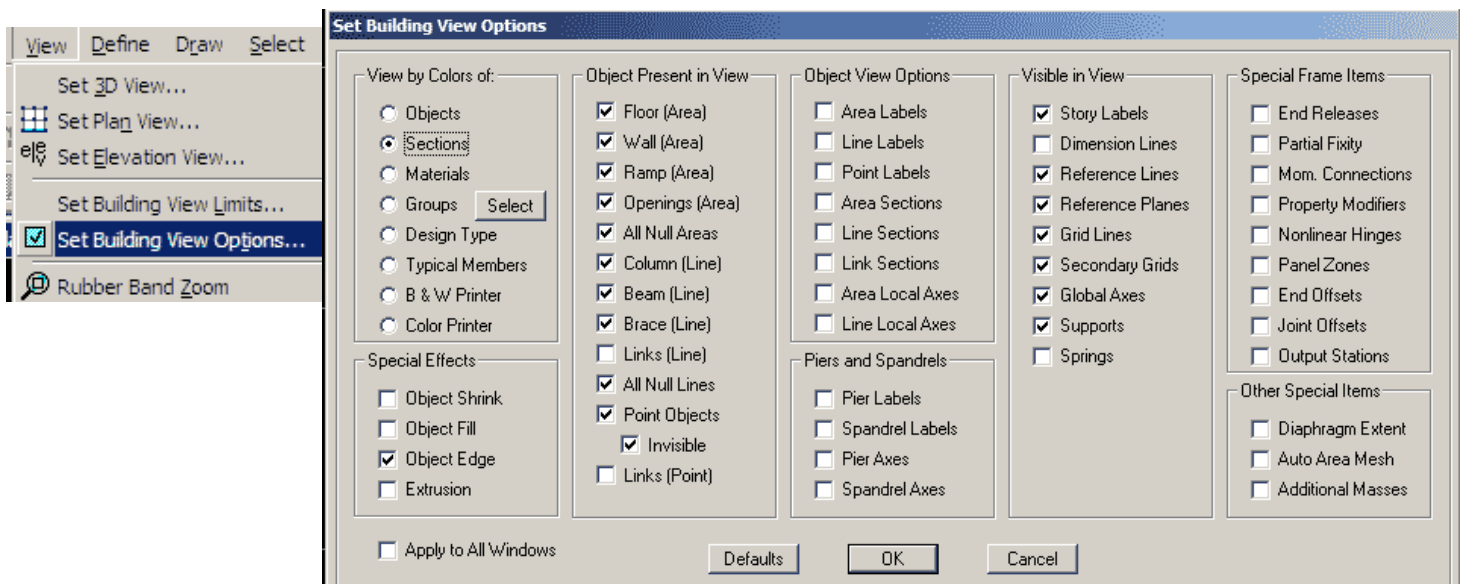
All Store : همه طبقات

One Story : یک طبقه

Similar Story : طبقات مشابه

Set Building View

تظیمات مربوط به نمایش سازه

I – View by colors نمایش توسط رنگ

1 : Object موضوع

2: Section مقطع

3 : Material جنس

II – Special effect

- 1: shrink انقباض
- 2 : object fill توپر کردن پوسته‌ها
- 3 : object edge نمایش لبه‌های پوسته‌ها
- 4 : Extention نمایش واقعی سازه

III – object present in view نمایش جزئیات سازه

1 : floor (Area) کفها

دیوارها

رمپ‌ها

بازشوها

المان‌های فنثی

ستون

تیر

باربندها

.

.

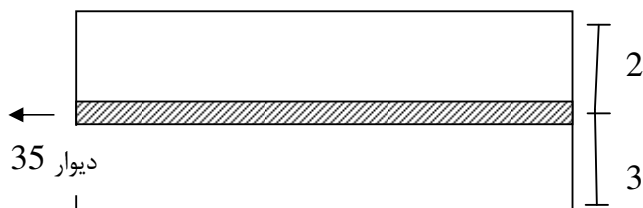
گره‌ها

Invisible غیرقابل روئیت بودن

مثال : آیا دیوار زیر را می‌توانیم حذف کنیم؟ در غیر اینصورت اثر آنرا محاسبه کنید.

$$w_{wall} = 750 \frac{kg}{m^2}$$

چون عملاً وزن دیوار بیش از 275 است نمی‌توانیم بار را معادل کنیم.

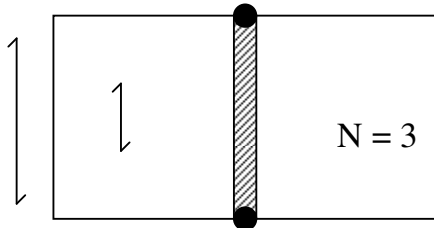
$$W = 750 \times 3 = 2250 \frac{kg}{m}$$

در واحد طول

$\frac{3}{5} \times 2250$ به تیر بالایی و $\frac{2}{5} \times 2250$ به تیر پایینی

مثال: $w = 750$ مذف نمی شود چون $275 <$

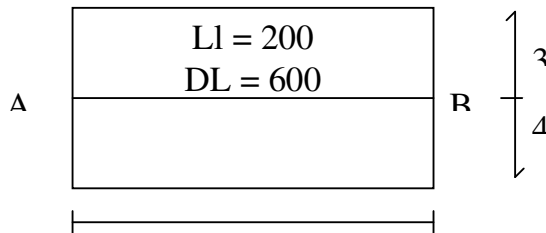
بار این دیوار به صورت دوبر متمرکز روی تیرها اعمال می شود.

$$750 \times 3 \times 5 = 11250 \text{ kg}$$

$$\text{بار متمرکز} = 11250 / 2 = 5625 \text{ kg}$$

مثال: کاهش سربار زنده تیر AB را محاسبه کنید.

$$1 - LL = 200 < 400 \quad \text{OK} \checkmark$$

$$A = 3.5 \times 7 = 24.5 > 18 \quad \text{M2}$$

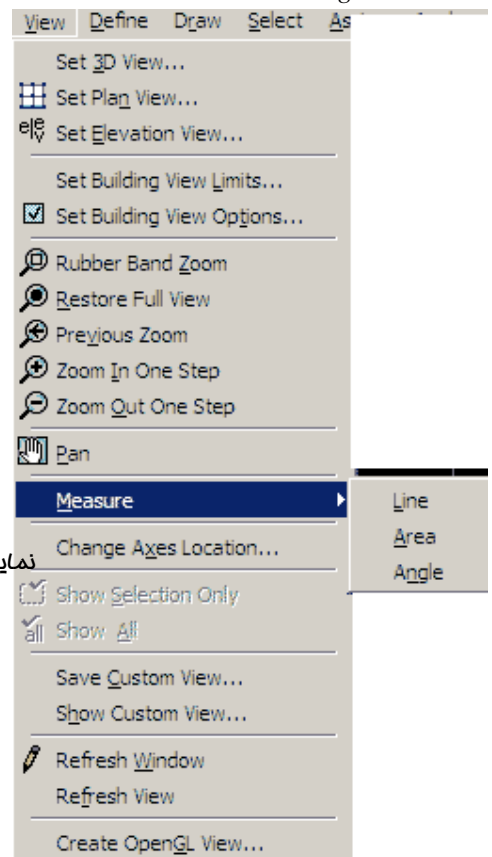
$$R = 100 \left(0.7 - \frac{3}{\sqrt{24.5}} \right) = 9.39\%$$

$$\text{میزان کاهش} = \frac{9.39}{100} \times 200 = 18.78 \rightarrow LL = 200 - 18.78 = 181.22 \text{ kg}$$

منوی view

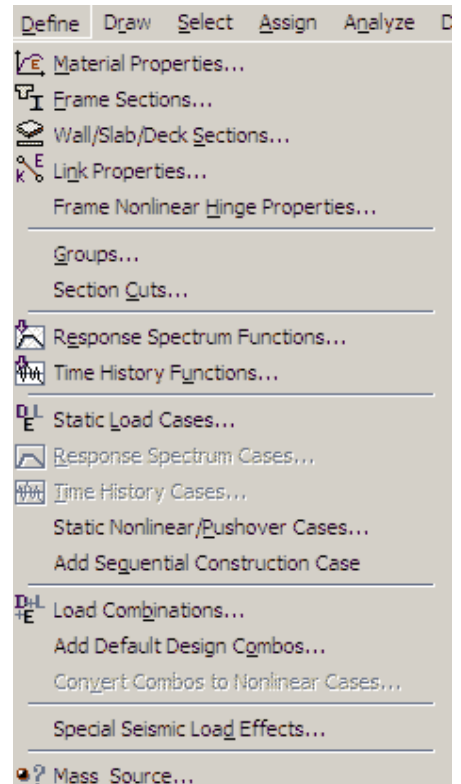
1. Set 3D view
2. set plan view
3. set elevation view
4. set building view تنظیم یک مموره از سازه جهت نمایش آن
5. set building view option
12. measure → (اندازه گیری: زاویه Angle, محیط و مسامت Area, طول خط line)
- این گزینه (گزینه 12) فقط در پلان فعال است
13. change Axes Location تفسیر موقعیت محور مختصات
14. show selection only نمایش المان های انتخاب شده بر مسبقه المانها
15. show all لغو دستور قبل
16. save custom view ذخیره نمایی تولید شده
17. show custom view نمایش نمای ذخیره شده
18. refresh windows
19. refresh view
20. show rendered view نمایش شکل واقعی سازه به صورت 3d

تنظیمات شکل سه بعدی

Define منوی

در این منو می‌توان ویژگی یک سازه را تعریف کرد. که این ویژگی عبارت اندازه : جنس - مقاطع - بارها و ...

ویژگی مصالح (جنس) Material Properties

I - type of material

1) Isotropic همگن 2) orthotropic غیرهمگن

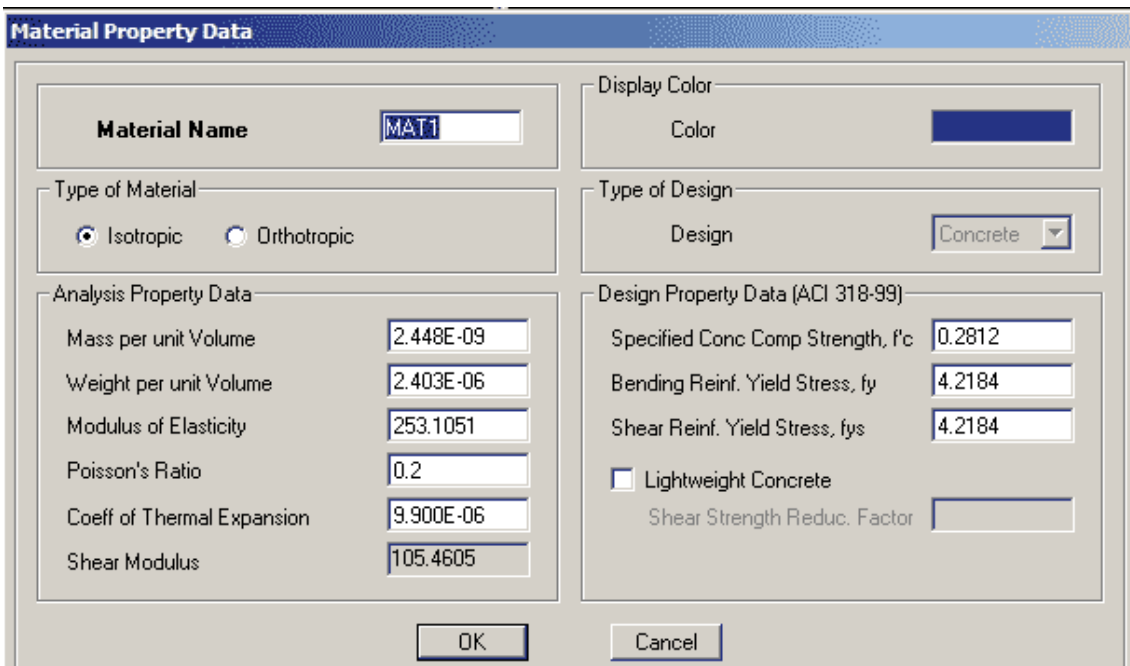
نکته ! مصالح کاربردی در سازه‌ها همگی همگن می‌باشند مانند : فولاد و بتن

II-Analysis Property Data

1. Mass per unit volume جرم در واحد حجم
2. weight unit volume وزن در واحد حجم
3. modulus of elasticity مدول الاستیسیته $E = 2.1 \times 10^6 \frac{kg}{m^2}$

نکته ! در Etabs واحدها پویا می‌باشند و این بدان معناست که شما در هر زمان می‌توانید واحد Etabs را تغییر داده و عدد مورد نظر خود را وارد نمایید و سپس به واحد Ton.m برگردید.

4. polsson's ratio ضریب پواسون
5. coeff of thermal ضریب انبساط حرارتی
6. shear modulus G مدول برشی $G = \frac{E}{2(1-\mu)}$

III- Design property data

1. F_y تنش جاری شدن
2. F_u مقاومت نهایی
3. cost unit weight هزینه سازه

Frame Selection

با استفاده از این گزینه می‌توان مقاطع مورد نیاز را تعریف کرد.

جهت اضافه کردن مقاطع دو راه وجود دارد : 1- فراخوانی از فایل‌های کتابخانه‌ای (import)

2- ساختن مقاطع (Add)

فایلها با پسوند PRO فایل‌های کتابخانه‌ای هستند.

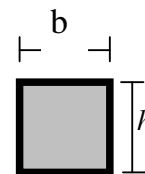
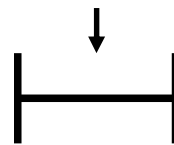
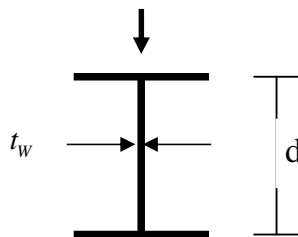
نکته 1 در جدول کتابخانه‌ای Euro.pro می‌توان مقاطع IPE و مقاطع IPB را فراخوانی کرد.

IPB 300 = HE 300 – B

نکته 1 از کتاب آقای کریم‌فانی تمت عنوان مقاطع معرفی مورد نیاز در Etabs و Sab می‌توان تمام مقاطع را وارد کرد.

نکته 1 در گزینه Selection Properties می‌توان تمام ویژگی‌های هندسی یک مقطع را مشاهده کرد.

1) $Area$	مساحت	7) $S_x = S_3$	اساس مقطع 3
2) XJ	ثابت پیچی	8) $S_y = S_2$	اساس مقطع 2
3) $I_x = I_{33}$	ممان اینرسی حول محور 3	9) $Z_x = Z_3$	مدول پلاستیک 3
4) $I_y = I_{22}$	ممان اینرسی حول محور 2	10) $Z_y = Z_2$	مدول پلاستیک 2
5) $A_{vy} = AS_2$	مساحت برشی 2	11) $r_x = r_{33}$	شعاع ژیراسیون 3
6) $A_{vx} = AS_3$	مساحت برشی 3	$r_y = r_{22}$	شعاع ژیراسیون 2

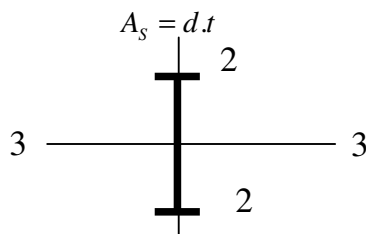

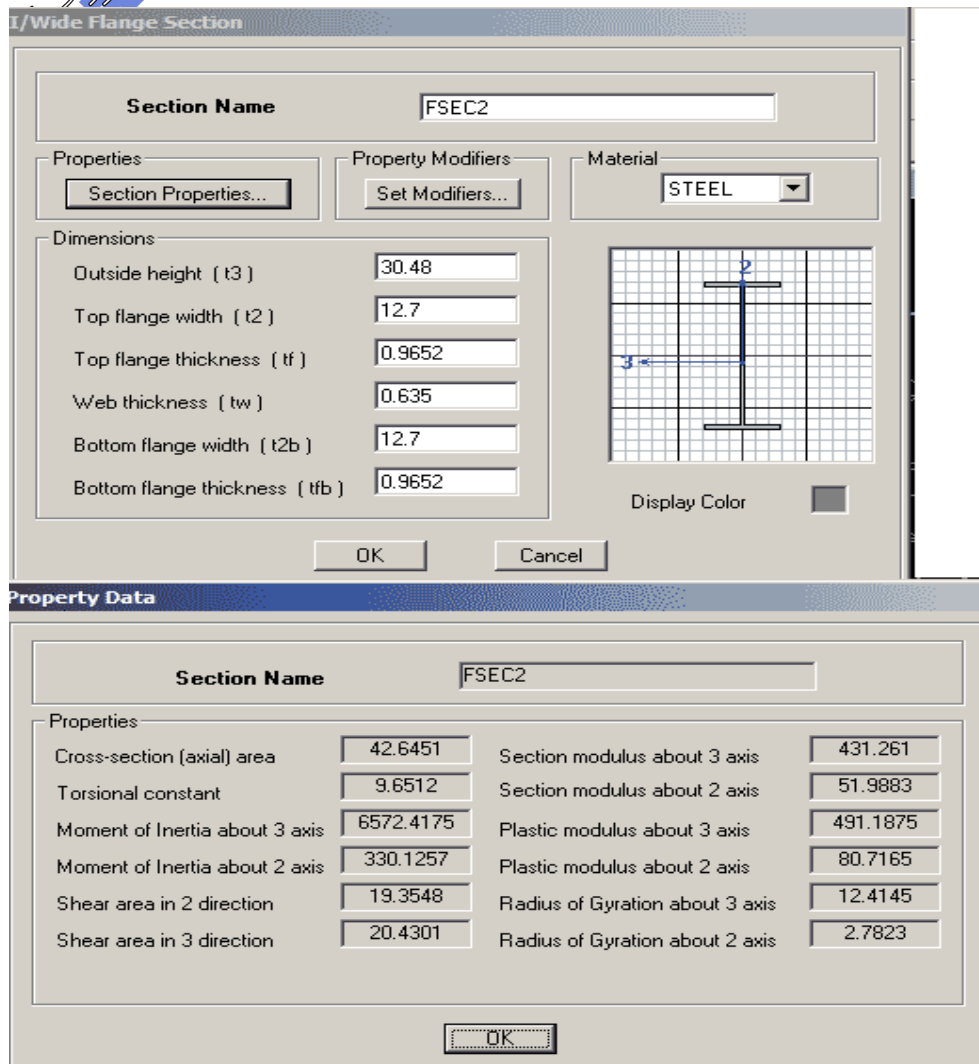
$$A_s = d \cdot t$$

$$A_s = (b \cdot t_b)_2$$

$$A_s = 0.9bh$$

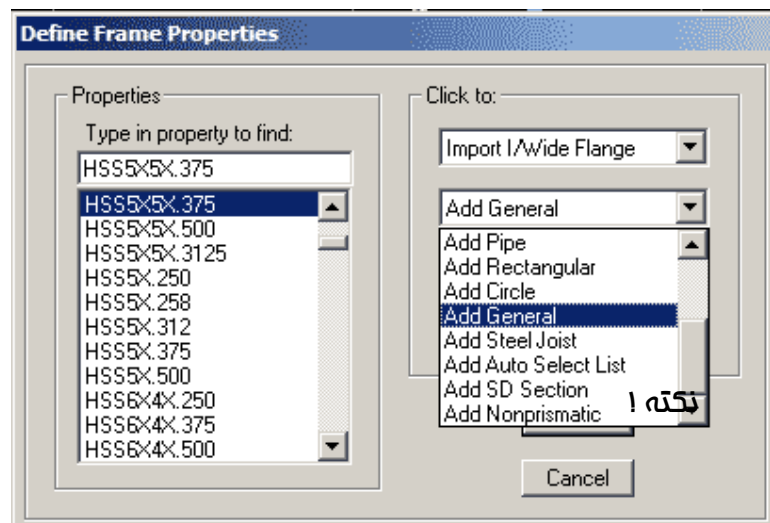
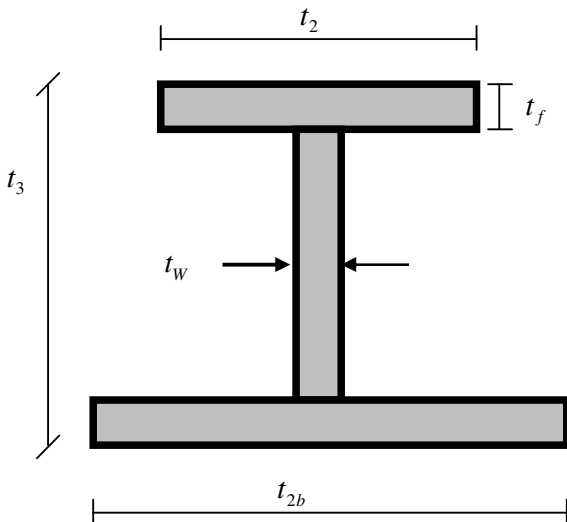
نکته 1 در المان‌های I شکل محور 3 همواره عمود بر جان و محور 2 در راستای جان می‌باشد.

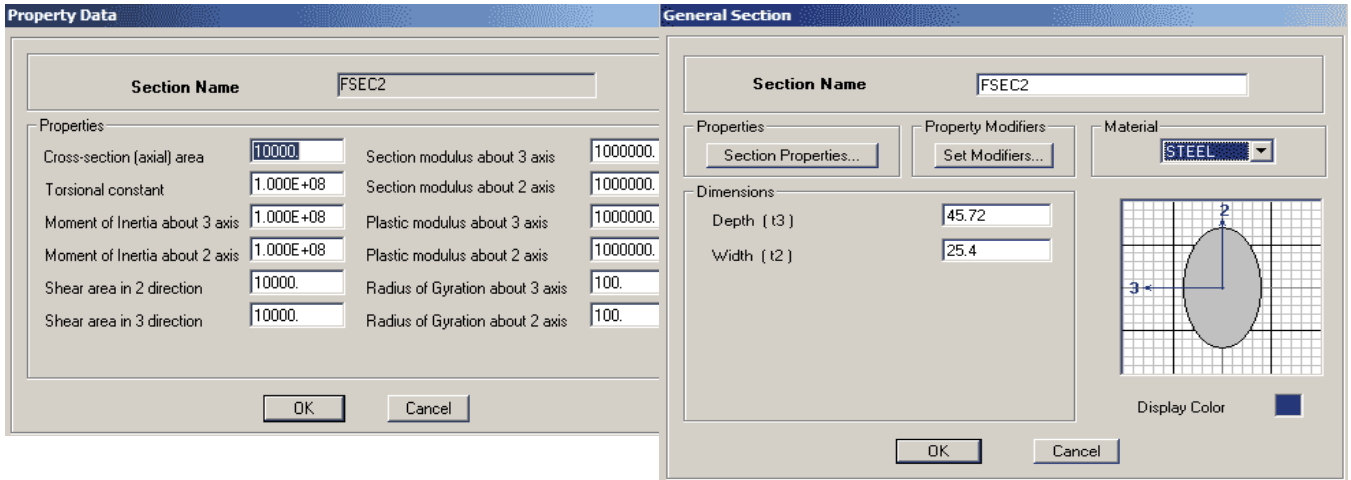
Define > frame section > Add / ...
2- Add

در این گزینه می‌توان یک مقطع جدید بسازیم.

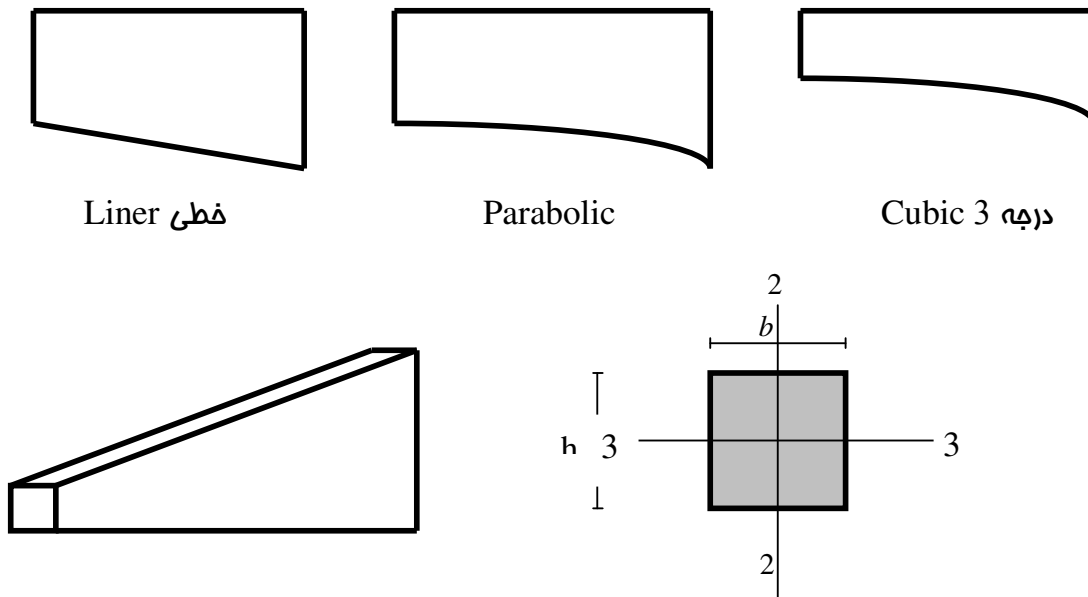

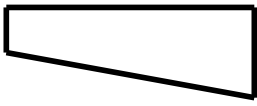

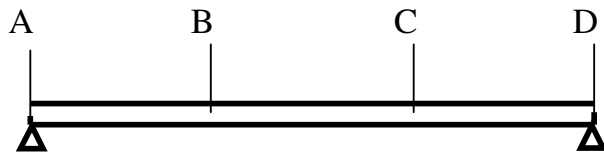
برای ساختن مقاطع مرکب از گزینه add general استفاده می‌کنیم.
Add General : پس از فعال کردن این گزینه جدولی ظاهر می‌شود که مشخصات هندسی مقاطع را در آن وارد کرد. بعد از زدن ok می‌توان نام و عمق و ارتفاع مقاطع را وارد کرد.

Add Nonprismatic : توسط این گزینه می‌توان مقاطع غیر منشوری که مشخصات آنها در طول متغیر است را تعریف کرد :

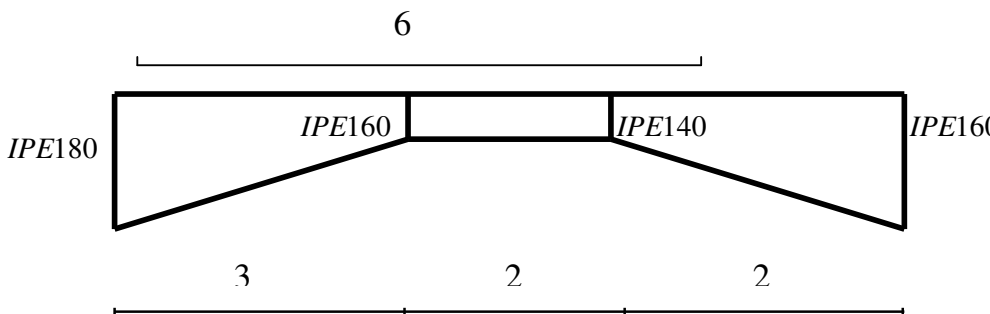
	$I_{33} = \frac{bh^3}{12}$	$I_{22} = \frac{b^3h}{12}$
 Tiner	Cubic	Linear
 Parabolic	Cubic	Parabolic
 Cubic	Cubic	Cubic

طول المانها : 1 - طول مطلق

2- طول نسبی Variable

به مثال زیر دقت کنید. (اضافه کردن یک مقطع متغیر)

$$\left\{ \begin{array}{l} L_{AB} = 2 \\ L_{BC} = 3 \\ L_{AC} = 5 \\ L_{AD} = 6 \end{array} \right\} \text{Absolute}$$

$$\text{Variable: } \left\{ \begin{array}{l} L_{AB} = \frac{2}{6} \\ L_{BC} = \frac{3}{6} \\ L_{AC} = \frac{5}{6} \\ L_{AD} = 1 \end{array} \right\}$$

Nonprismatic Section Definition

Nonprismatic Section Name: VAR1

Start Section	End Section	Length	Length Type	EI33 Variation	EI22 Variation
ConcBm	ConcBm	0.5	Variable	Parabolic	Linear
ConcBm	ConcBm	0.5	Variable	Parabolic	Linear

Buttons: Add, Insert, Modify, Delete, OK, Cancel

Define>Wall/Slab/Deck Section

تعریف پوسته‌ها : در پوسته‌ها دو نوع منحنی تعریف می‌شود.

1. منحنی درون صفحه‌ای (membrane)

2. منحنی خمشی (Bending)

تمام پوسته‌های مصرفی در سازه‌ها دارای منحنی خمشی و درون صفحه‌ای هستند.

Deck : سقف‌های مجوف

Slab : دالها

Wall : دیوارهای برشی

انواع پوسته‌ها :

1- membrane : پوسته‌هایی که دارای سفتی درون صفحه‌ای هستند.

2- Plate : پوسته‌هایی که دارای سفتی خمشی هستند.

3- Shell : پوسته‌هایی که دارای سفتی خمشی و درون صفحه‌ای هستند.

Thick plate : در صورتی که ضخامت پوسته زیاد باشد از این گزینه استفاده می‌کنیم. مانند فونداسیون.

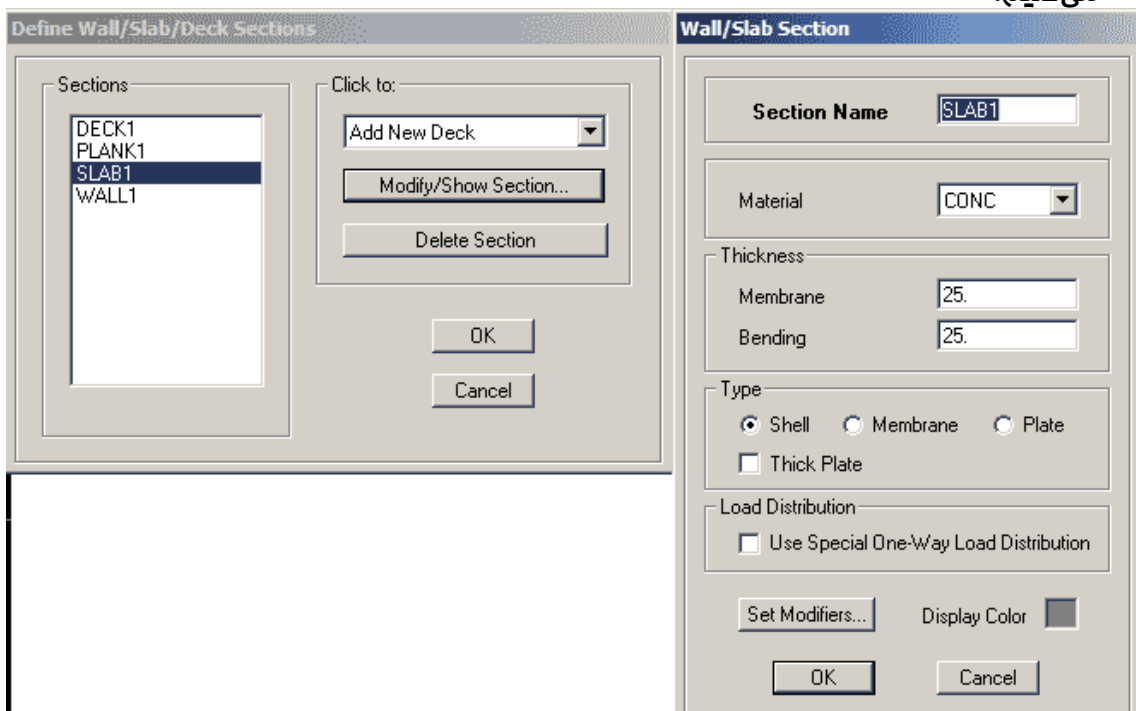
نکته ! به علت اینکه در نرم‌افزار Etabs هدف طراحی سقف‌ها نیست می‌بایست از گزینه

membrane استفاده کرد. (جهت انتقال بار به تیرهای کناری)

دیوارهای برشی به عنوان Shell مدل می‌شوند.

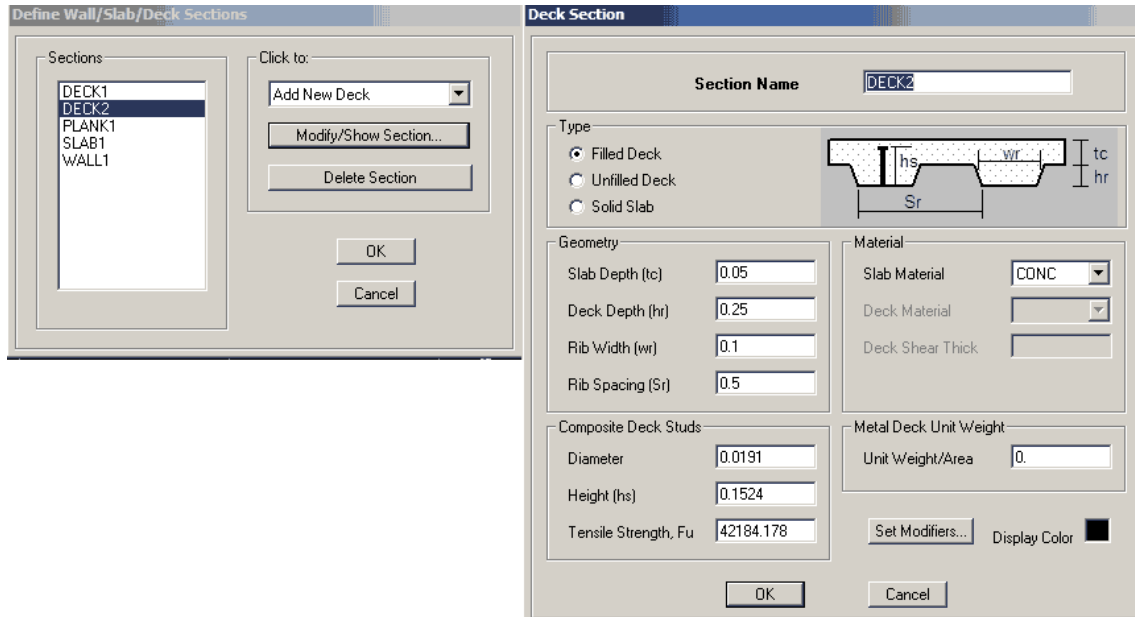
نکته ! در صورتی که بخواهیم توزیع بار یکطرفه باشد گزینه Use Special one way را فعال

می‌کنیم.

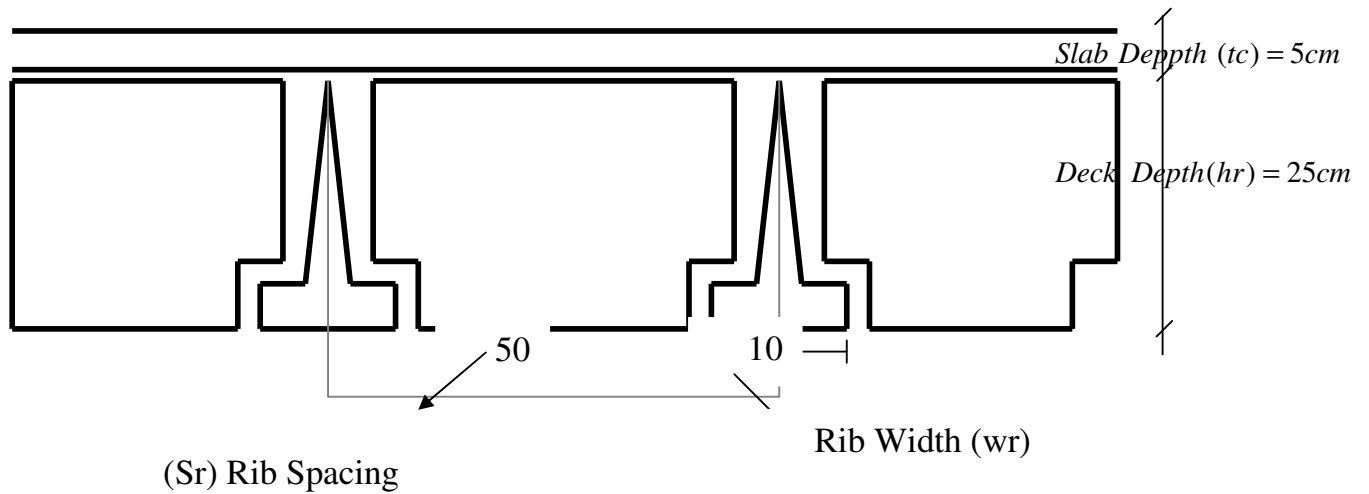

سقفهای مجوف :

- Type
- Filled deck   سقفهای مجوف
- Unfilled deck   سقفهای با ورق موج دار
- solid slab   دالها

برای مدل کردن سقفها تیرچه بلوک می‌توان از مشخصات زیر استفاده کرد.

وزن یک متر مربع $\rightarrow [2 \times 0.2 \times 0.1 + 0.05 \times 1 \times 1] \times 2400 = 216$

نکته ! در صورتی که سقف 25cm باشد $w = 240 \frac{kg}{m^3}$

نکته ! این وزن بایست از بار مرده‌ای که بر روی پوسته‌ها ریخته می‌شود کم شود.

385

$$\text{پوسته DL} = 600 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}$$

$$\text{DL} = 600 - 216 = 384 \text{ اضافه شود}$$

$$hr = 20\text{cm} \Rightarrow w = 216 \frac{\text{kg}}{\text{m}^2} \quad hr = 25\text{cm} \Rightarrow w = 240 \frac{\text{kg}}{\text{m}^2}$$

Define> Linke properties

برای مدل کردن سازه‌های ویژه مثل محل اتصال ستون به بیس‌پلیت وقتی که از میراگرا استفاده می‌کنیم. انواع آنها عبارتند از : هوک (Hook) - دمپر (Damper) و ...

Define> Frame Nonlinear

در این دستور مفاصل غیر خطی را به عناصر غیر خطی که دارای نوع مقطع قاب باشند می‌توان اختصاص داد. البته لازم به ذکر میباشد که استفاده از این امکان فقط در ویرایش غیر خطی ETABS وجود دارد.

Define> Groups

با استفاده از این گزینه می‌توان المان‌های سازه را گروه‌بندی کرد. با استفاده از این دستور میتوان یک گروه جدید تعریف و یا تغییر و یا آن را حذف کرد.

select >By groups

Assign> Groupnames

Define>Section Cuts

با استفاده از این دستور میتوان مقاطع برش را که برنامه در آنها نیروی موثر را ارائه میدهد تعریف کرد.

Define> Static load case

تعریف دسته بارها جهت تحلیل استاتیکی

در جعبه گفتگو باز شده نام حالت‌های بار گذاری ظاهر میشود. جعبه گفتگو باز شده دارای چهار قسمت زیر میباشد.

1-Load

در این بخش نام حالت‌های بارگذاری که شامل بارهای مرده زنده و نیروهای جانبی میباشد توسط خود ما وارد میشود.

2-Type

در این قسمت میتوانید نوع حالت بارگذاری استاتیکی را وارد نمایید. گزینه‌های این قسمت عبارتند از

DEAD: بار مرده

SUPER DEAD: بار مرده اضافی که جهت طراحی تیرهای مرکب بکار میرود.

LIVE: بار زنده

REDUCE LIVE: در این حالت می توان ضریب کاهش سربار را اعمال کرد. برای تنظیم ضریب کاهش باید دستور زیر را اجرا کرد.

Option menu > Live Load Reduction Factor

QUAKE: بار زلزله و .....

3-Self Weight Multiplier

با استفاده از این بخش میتوانیم در صدی از بار وزن اعضاء را به حالت بار گذاری خاصی اختصاص داد. تعیین مقدار ا برای این پارامتر مشخص کننده این معنا میباشد که همه بار وزن به حالت بار استاتیکی جاری اختصاص میابد. معمولاً در حالات عادی ضریب بار اعضا در یک حالت بارگذاری برابر 1 و در بقیه حالات برابر صفر تنظیم می گردد.

وزن المان $D = DL + 1 \times W$ → کل

Self weight multiplier (درصدی از وزن اعضاء)

$$L = L + 0 \times w$$

برای LL صفر است چون فقط برای بار مرده مناسب می شود

Auto Lateral Load

این قسمت وقتی که نوع بار جانبی میباشد باید انتخاب گردد در جعبه کشوی ایت قسمت باید نام آئین نامه مناسب برای تولید خودکار بار استاتیکی مزبور توسط برنامه انتخاب کنید.

جهت اعمال نیروی زلزله دو روش وجود دارد :

1- user coefficient ← اعمال ضریب C

2- user load ← اعمال نیروهای زلزله

$$c = \frac{ABI}{R} \leftarrow c \quad \text{برش پایه} \quad \Rightarrow v = c.w \quad \text{وزن کل}$$

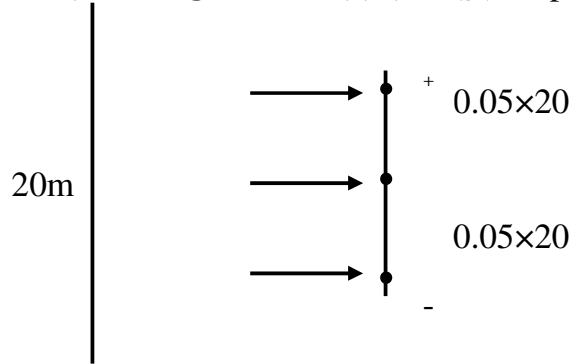
روش اول: user coefficient

در شکل اول مناسبه می بایست ضریب c را مناسبه کرده و آنرا برای نرم افزار معرفی کند. لازم به ذکر است که در صورتی که سازه در راستای محور x و y دارای ضریب رفتار متعارفی باشد. مثلاً در یک راستا صلب و در یک راستا بادبند مقدار c در هر راستا مجزا مناسبه خواهد شد.

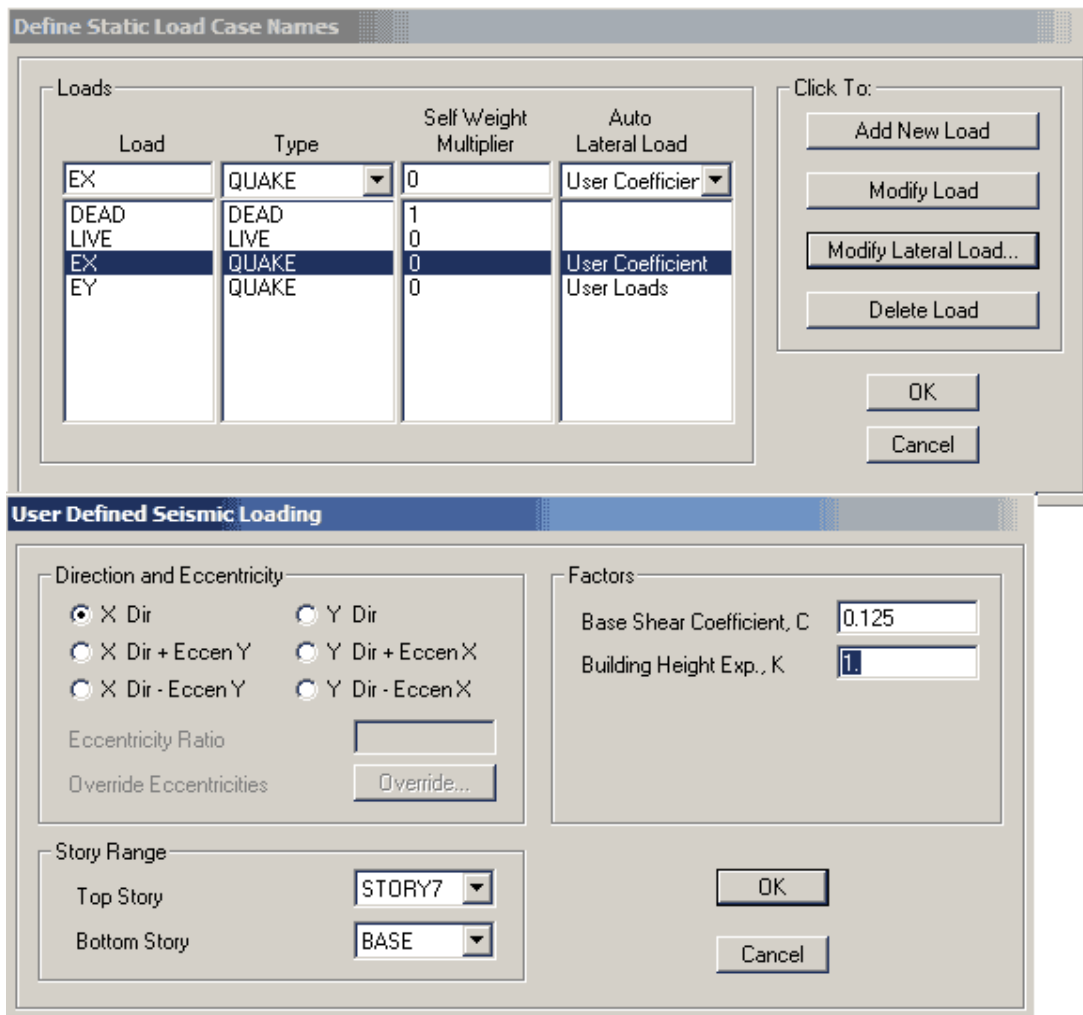
user coefficient > Modify Lateral Load

نکته ! طبق آئین نامه ایران در صورتی که مرکز جرم و مرکز منحنی بر یکدیگر منطبق نباشند و فاصله بین آنها 5٪ ساختمان بعد باشد و یا اینکه ارتفاع ساختمان بیش از 18 متر یا بیش از 5 طبقه باشد میبایست پیش از آنکه در ساختمان مد نظر قرارداد. میزان پیش از آنکه 5٪ بعد ساختمان می باشد.

با توجه به اینکه آئین نامه ایران فقط مقدار 5٪ بعد را قید کرده میبایست برای در نظر گرفتن پیش از آنکه یک بار نیروی زلزله را در راستای مثبت (Exp) و یک بار در راستای منفی (Exn) در نظر بگیریم.

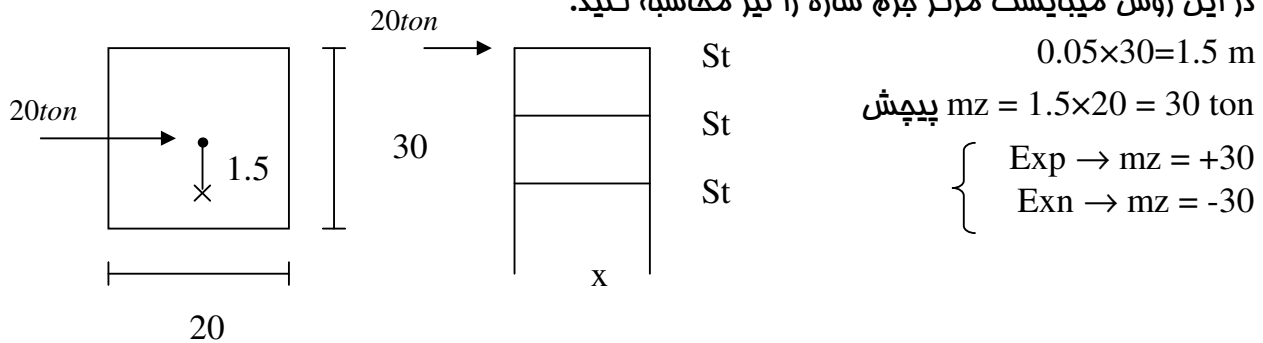
در صورتیکه Exp و Exn منظور شود خود مقدار Ex ضرورتی نخواهد داشت. چون اثر Exp و Exn بیش از خود Ex است. (پیش از آنکه هم دارد).

روش دوم : User Load

در روش User load می‌بایست نیروی زلزله در هر طبقه را مجزا از قبل محاسبه کرده باشید.

در این روش می‌بایست مرکز جرم سازه را نیز محاسبه کنید.

نکته ! در صورتی که در این روش گزینه Apply at center mass را فعال کنیم نرم‌افزار بصورت اتوماتیک مرکز جرم را محاسبه می‌کند و در صورت نیاز مقدار پیمش اتفافی را می‌توانیم به صورت عدد 0.05% اعمال کنیم.

Define Static Load Case Names

Load	Type	Self Weight Multiplier	Auto Lateral Load
EX	QUAKE	0	User Loads
DEAD	DEAD	1	
LIVE	LIVE	0	
EX	QUAKE	0	User Loads
EY	QUAKE	0	User Coefficient

Click To:
 Add New Load
 Modify Load
 Modify Lateral Load...
 Delete Load

OK Cancel

User Seismic Loading

User Seismic Loads on Diaphragms

Story	Diaphragm	FX	FY	MZ	X	Y
PENT	D1	0.	0.	0.	0	0
STORY7	D1	0.	0.	0.	0	0
STORY6	D1	0.	0.	0.	0	0
STORY5	D1	0.	0.	0.	0	0
STORY4	D1	0.	0.	0.	0	0
STORY3	D1	0.	0.	0.	0	0
STORY2	D1	0.	0.	0.	0	0
STORY1	D1	0.	0.	0.	0	0

User Specified Application Point
 Apply at Center of Mass Additional Ecc. Ratio (all Diaph.)

OK Cancel

User Seismic Loading

User Seismic Loads on Diaphragms

Story	Diaphragm	FX	FY	MZ
PENT	D1	0.	0.	0.
STORY7	D1	0.	0.	0.
STORY6	D1	0.	0.	0.
STORY5	D1	0.	0.	0.
STORY4	D1	0.	0.	0.
STORY3	D1	0.	0.	0.
STORY2	D1	0.	0.	0.
STORY1	D1	0.	0.	0.

User Specified Application Point
 Apply at Center of Mass Additional Ecc. Ratio (all Diaph.) 0.05

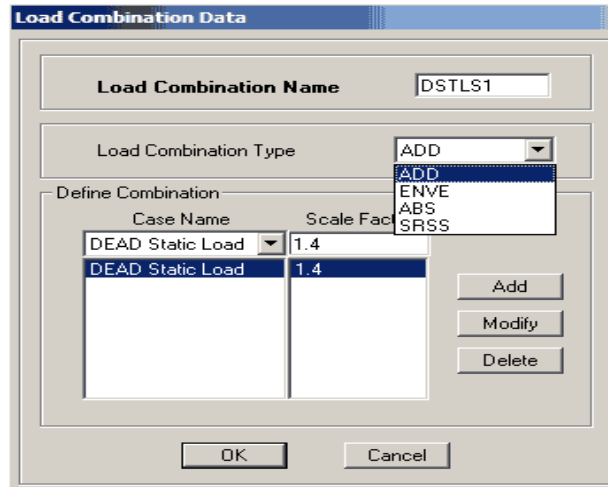
OK Cancel

Define>Load combination

(ترکیبات بارگذاری)

با استفاده از دستور های این جعبه میتوان ترکیبات بار جدید را وارد یا اصلاح نمود.

این دستور شامل بخشهای زیر میباشد.

Load Combination Name

میتوانید نامی را برای ترکیب بار انتخاب کنید.

Load Combination Type

در این بخش نوع ترکیب کردن بارها با یکدیگر مشخص میگردد قسمتهای مختلف این بخش عبارتند از:

ADD (Additive): مقادیر نیرو و جابجایی با هم جمع جبری میشوند.

ENVE (Envelope): مقادیر نیرو و جابجایی، ماکزیمم آنها در تحلیل وارد میشود.

ABS (Absolute): مقادیر نیرو یا جابجایی ترکیب شده برابر جمع قدر مطلق نیروها و یا جابجایی میباشد.

SRC: برای ترکیب بارها از جذر مجموع مربعات نتایج استفاده میشود.

مثال : ستون زیر را برای چه نیرویی طراحی میکنید؟

AISC – ASD89

$$1 - D_L + L_L$$

$$2 - 0.7(D + h \pm Ex)$$

$$3 - 0.75(D + L \pm Ey)$$

$$P_D = 20\text{ton}, P_L = 30\text{ton}, P_{EX} = 10\text{ton}$$

$$1 - D + L = 50\text{ton},$$

$$2 - 0.75(20 + 30 + 10) = 45\text{ton}$$

$$3 - 0.75(20 + 30 - 10) = 30\text{ton}$$

$$4,5 - 0.75(20 + 30 + 0) = 37.5\text{ton}$$

در صورتی که در سازه بخواهیم از پیش‌اتفاقی را منظور کنیم ترکیبات بارگذاری فوق به صورت زیر خواهد بود.

$$1 - D + L$$

$$2 - \begin{cases} 0.75(D_L + L_L \pm E_{XP}) \\ 0.75(D_L + L_L \pm E_{XN}) \end{cases}$$

$$3 - \begin{cases} 0.75(D_L + L_L \pm E_{YP}) \\ 0.75(D_L + L_L \pm E_{YN}) \end{cases}$$

$$4 - \begin{cases} 0.75(D_L \pm E_x \pm 0.3E_y) \\ 0.75(D_L \pm E_y \pm E_x) \end{cases}$$

نکته 1! در آئین‌نامه 2800 طبق بند 2-1-4

ترکیبات زیر اضافه خواهد شد.

این ترکیبات فقط برای سافتمانی نامنظم در پلان و

همچنین ستونهایی که محل برافورد در بادبند هستند

مورد استفاده قرار می‌گیرند.

نکته 1! طبق پیوست شماره 2 کتاب 2800 برای ستونها نیز می‌بایست ترکیبات بارگذاری را طبق

صفحه 6 پیوست 2 اضافه کنیم.

ترکیبات بارگذاری سازه‌های بتنی :

$$1.4D + 1.71$$

$$1.050 + 1.275L \pm 1.41E_x$$

$$1.05D + 1.275L \pm 1.40E_y$$

Define > Special seismic load

اثر لرزه‌ای زلزله

این گزینه فقط برای آئین‌نامه UBC کاربرد دارد.

Define > Mass source

وزن کل $V = CW$ برش پایه

توسط این گزینه می‌توان ب‌i نره‌افزار طریقه مناسبه وزن سازه را اعلام کرد

برای مناسبه وزن سازه 3 روش وجود دارد :

1- روش اول : from self and specified Mass

2- در این روش کاربرد می‌بایست وزن سازه را با دست مناسبه کرده (وزن هر طبقه) و آن را در

مرکز جرم قرار دهد. سپس با فعال کردن این گزینه به نره‌افزار اعلام کند که وزن سازه را

از مرکز جرم و هم‌چنین وزن المان‌ها بخواهد.

برای وارد کردن مرکز جرم ابتدا نقطه‌ای را در مرکز جرم سازه قرار می‌دهیم و سپس توسط گزینه.

Assign > Joint > Additional mass جرم سازه را اعلام می‌کنیم.

from Loads

2- روش دوم (بهترین روش):

وزن هر طبقه $\rightarrow W=DL + RLL$

مسکونی $R = 0.2$

بیمارستان $R = 0.6$

در صورتی که این گزینه فعال باشد بخش Define Mass Multipiler for loads فعال میباشد. در این حالات باید ترکیب باری که برابر جرم سازه میباشد را ایجاد نمود. گزینه های زیر در این بخش به شکل زیر وجود دارند.

Include Later Mass only

در صورت انتخاب این گزینه فقط جرمهای انتقالی در جهت X, Y حول محور Z فعال میشوند و در غیر این صورت همه جرمهای موجود فعال میشوند.

Lump Latera Mass only

در صورت فعال بودن جرم ها در طبقات متمرکز فوهند شد. و جرم نیم طبقه ها نیز به طبقات منتقل میشوند و در صورت تعریف دیگراهم صلب برای طبقات جرم طبقات در مرکز جرم متمرکز فوهند شد.

3- روش سوم : ترکیب دو حالت فوق می باشد.

نکته ! همواره بهتر است که از روش دوم استفاده کنیم.

در چه مواقعی از روش سوم استفاده می کنیم ؟

include برای تحلیل دینامیکی مورد استفاده قرار می گیرد.

lump جرمهایی که در ارتفاع طبقه است به کف متصل می کند. مثل ستون ها.

منوی Select

- 1- at point / in window   انتخاب با نقطه یا با پنجره
- 2- interectening line   با خط کشیدن
- 3- on xy plane
- 4- on xz plane
- 5- on yz plane
- 6- by groups   با گروهها
- 7- by frame seation   با استفاده از مقاطع
- 8- by wall / slab / deck seation ...
- 9- by link properties ...
- 10- by line object properties   with $\left\{ \begin{array}{l} wall \\ Floor \\ Ramp \end{array} \right\}$ with $\left\{ \begin{array}{l} Column \\ Beam \\ Brace \end{array} \right\}$
- 11- by object Area   with $\left\{ \begin{array}{l} wall \\ Floor \\ Ramp \end{array} \right\}$
- 12- by pier ID
- 13- by spandrel ID
- 14- by story Level   انتخاب یک طبقه
- 15-All
- 16-Invert

با انتخاب این گزینه انتخاب‌هایی که انجام گرفته مذف شده و المانهای را که انتخاب شده است، انتخاب می‌شود

- 17-Deselect   از انتخاب خارج می‌کند
- 18-Get Previous Selection   مورد قبل را انتخاب می‌کند
- 19-Clear Section   پاک می‌کند

Assign

منوی تفصیص دادن

Assign > Joint > Rigid Diaphragm

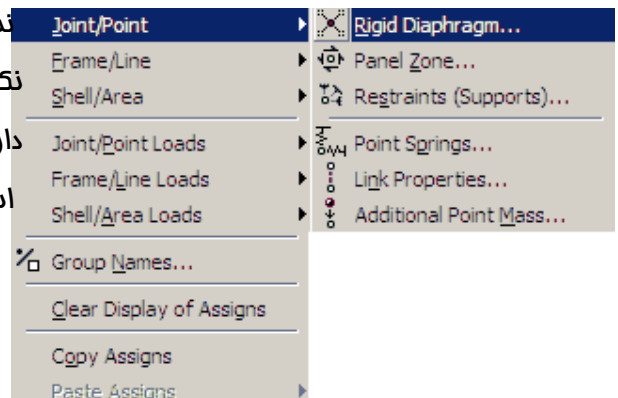
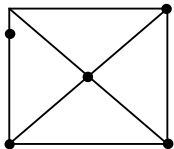
به علت اینکه در سازه‌ها وجود سقف موجب ایجاد یک دیافراگم صلب در طبقه می‌کند می‌بایست این دیافراگم را در هر طبقه مدل کنیم. جهت انجام این کار ابتدا تمام گره‌های سازه را انتخاب می‌کنیم و سپس این گزینه را انتخاب می‌کنیم. با انتخاب این گزینه همانطور که در شکل زیر نشان داده شده است گره‌ها توسط مدل‌های فرضی بر یک نقطه فرضی اصلی به نام master joint دوقته شده است. که

نشان می‌دهد سیستم موجود به یک دیافراگم صلب شده است.

نکته! این گزینه در Assign > shell > rigind diaph وجود

دارد که در سازه‌هایی که سقفها را پوسته مدل می‌کنیم بهتر

است از این گزینه استفاده کنیم.

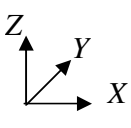

Assign > joint > restraints

مقید کردن

توسط این گزینه می‌توان تکیه‌گاهی سازه را تعریف کرد.

با توجه به اینکه هر گروه در فضا دارای 6 درجه آزادی است که عبارت انداز 3 درجه انتقال

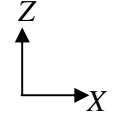

Transtation در راستاهای z,y,x و 3درجه چرخش یا Rotation حول راستاهای z,y,x.

	Tx	Ty	Tz	Rx	Ry	Rz
	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	✓	✓	✓			
			✓			

نکته! این گزینه را فقط برای محل اتصال ستونها به زمین مورد استفاده قرار می‌دهیم یا به عبارت دیگر گره‌هایی که دارای تکیه‌گاه هستند. (منظور تکیه‌گاههایی است که به زمین وصل می‌شوند).

اتصال ستون به زمین به صورت گیردار کامل و در سازه‌های فولادی جهت اقتصادی شدن اتصال

ستون به Base Plate بهتر است که به صورت مفصل تعریف شود.

	Tx	Ty	Tz	Rx	Ry	Rz
	✓		✓		✓	
	✓		✓			
			✓			

Assign > joint > point spring

با استفاده از این گزینه می‌توان در گره‌های انتصاب شده فنر قرار داد. همانگونه که از قبل گفته شد به علت اینکه یک گره 6 درجه آزادی دارد می‌توان در یک گره 6 فنر مدل کرد (3 عدد انتقالی و 3 عدد پرفشٹی).

انواع فنرها : 1- انتقالی : این فنرها نیروها را تحمل می‌کند.

$$F = k \cdot \Delta L \quad M = R \cdot \Delta \theta$$

نکته ! لازم به توضیح است که در هر راستایی که فنر قرار می‌گیرد می‌بایست آن راستا آزاد شود. (توسط Restran قید را آزاد می‌کنیم)

پس از فعال کردن این گزینه کافی است که در پنجره فعال شده میزان سفتی را در هر راستای مورد نظر اعمال کنیم.

طریقه مناسبه سفتی فاک

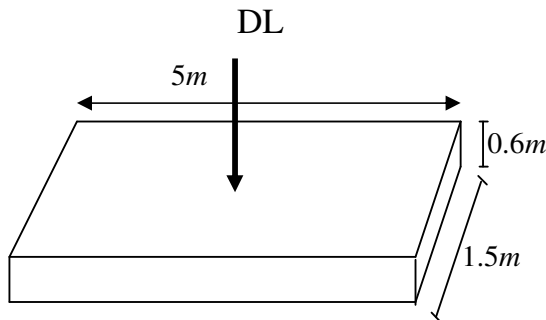
$$1.5 \frac{kg}{cm^2} \text{ or } 15 \frac{t}{m^2}$$

$$K = q_a \times A$$

سختی مجاز فاک   تنش بارگیر فنداسیون

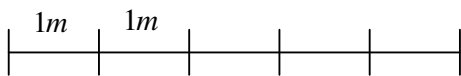
مدل کردن یک فنداسیون

مثال فنداسیون زیر را مدل کنید
DL = 200 ton

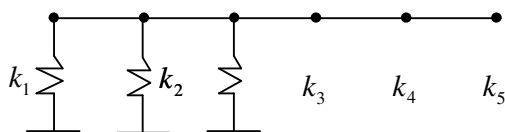
گام 1 : تعریف یک مقطع بتنی به ابعاد مقطع فنداسیون (1.5×0.6)

گام 2 : ترسیم یک المان فریم Frame به طول 5m که در فواصل یک متر به یک متر قطع شده باشد.

گام 3 : مناسبه سفتی فنرها و تفصیص آن.

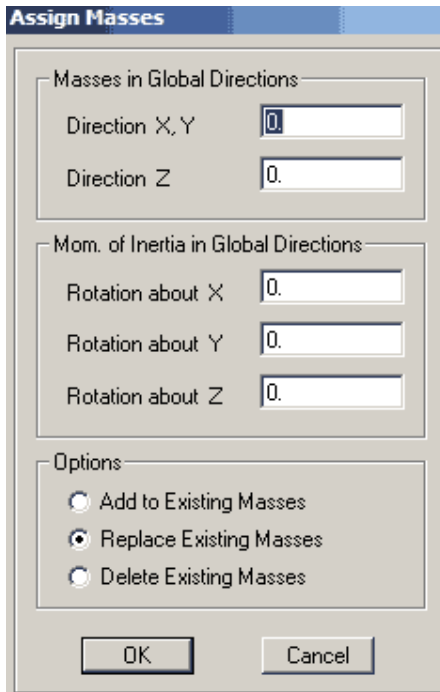
لازم به ذکر توضیح است که می‌بایست در زیر تک تک گره‌ها فنرهایی در راستای قائم قرارداد.

گام 4 : تفصیص مقطع

گام 5 : بارگذاری

Assign > Joint > Addition Point mass

با استفاده از این گزینه می‌توان جرم سازه را در هر طبقه برای نرم‌افزار تعریف کرد. همانگونه که قبلاً شرح داده شد ابتدا در مرکز جرم یک گره قرار می‌دهیم و سپس با انتخاب آن توسط این گزینه جرم مورد نظر را وارد می‌کنیم.

نوامی این جعبه گفتگو به شکل زیر می‌باشند.

Mass in Global Direction

جرم های انتقالی در راستای دستگاه مختصات سراسری در این قسمت وارد میشوند.

Mom.of Intertia in Global Direction

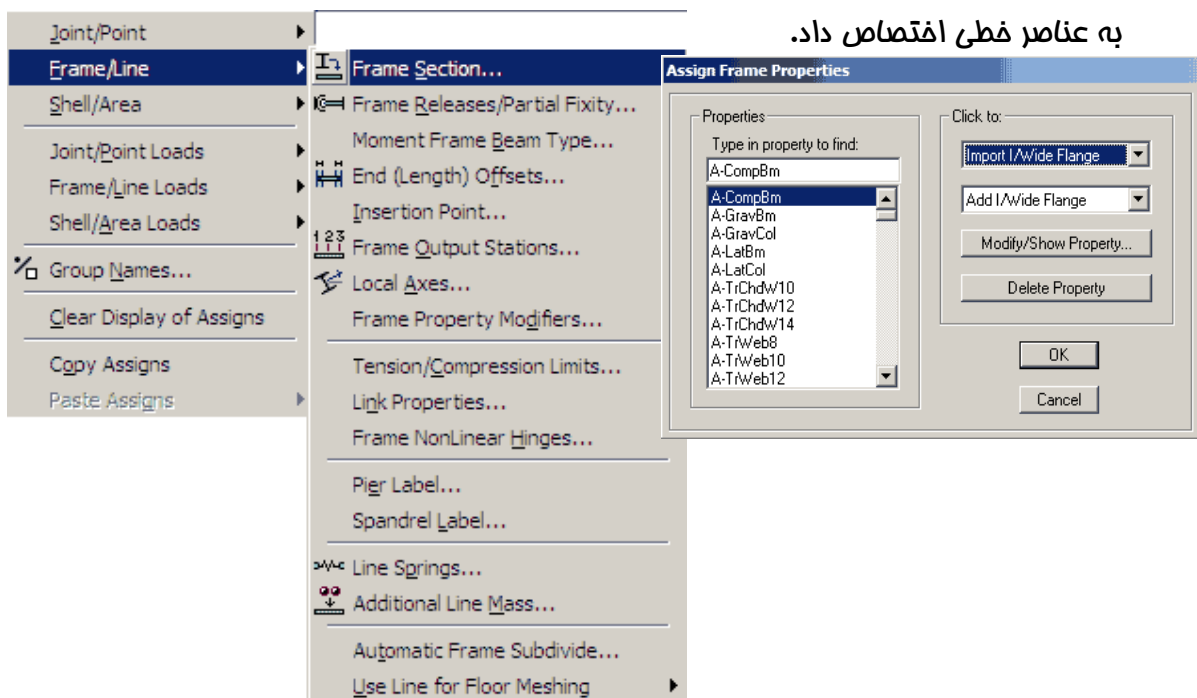
ممان اینرسی جرمی مول محورهای سراسری در این قسمت وارد میشود.

Assign > frame > Frame section

تفصیص مقطع :

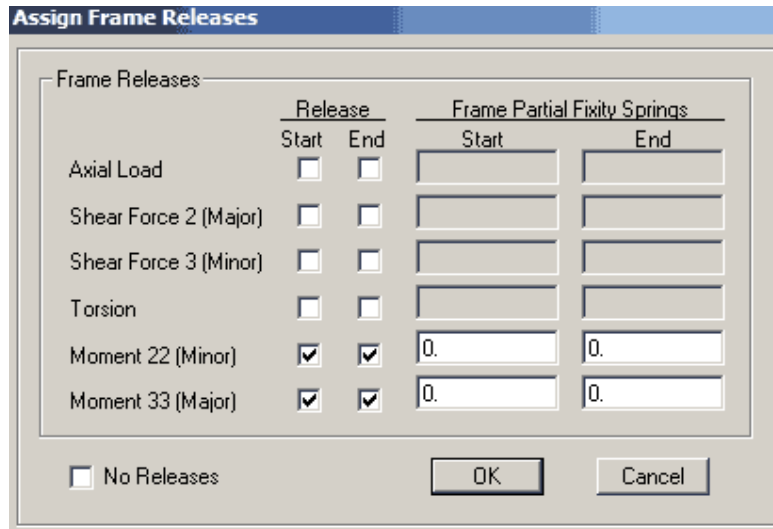
با استفاده از این زیر منو میتوان پس از اجرای دستور فوق در جعبه گفتگوی ظاهر شده در نامیه properties یکی از تعریف شده را انتخاب کرد و با کلیک بر روی دکمه ok مقطع انتخاب شده را

به عناصر فطی اختصاص داد.

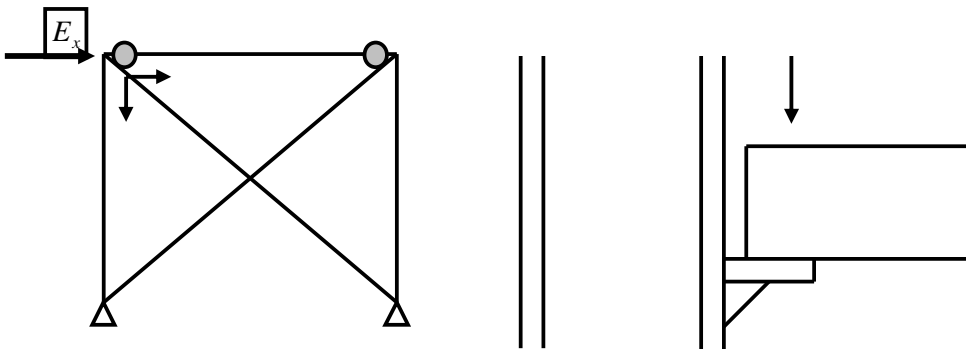

Assign > frame > frame release/partial Fixity

با اجرای این دستور میتوان هر کدام از سه درجه آزادی انتقالی و سه درجه آزادی دورانی در هر یک از دو انتهای عناصر فطی را آزاد نمود. با باز شدن جعبه گفتگوی مربوطه می توان با فعال کردن هر کدام از جعبه های مربوط به درجات آزادی شش گانه آنها را آزاد کرد و همچنین در صورت نیاز به گیرداری جزئی در جعبه های ویرایشی فعال شده مقادیر سختی فنر ها را وارد کنید.

آزادی در انتهای یک المان میله ای :

انواع سازه ها :

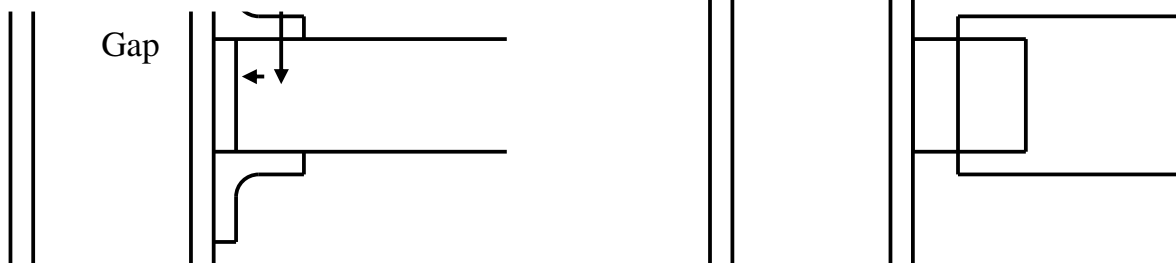
1- اتصالات بادبندی :

انواع اتصالات مفصلی :
V

سیستم بادبندی :

Simple Support

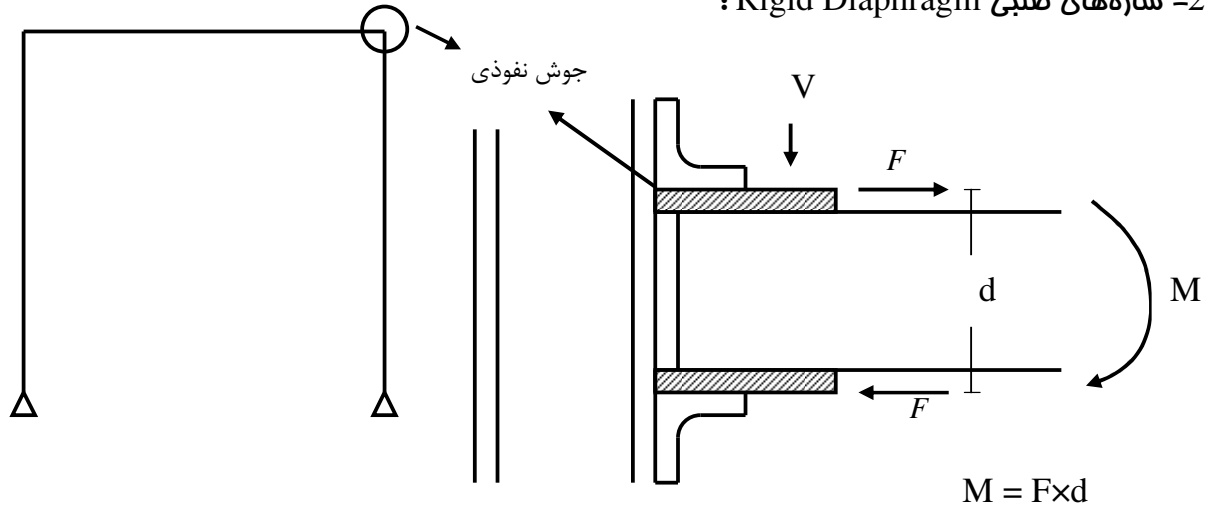
بنا براین اتصالات تیر به ستون مفصلی می باشد

در اتصالات ساده تنها نیرویی که در تکیه‌گاه‌ها وجود دارد نیروی برشی می‌باشد و اتصالات قادر به تحمل لنگر (Release) نیستند.

2- سازه‌های صلبی Rigid Diaphragm :

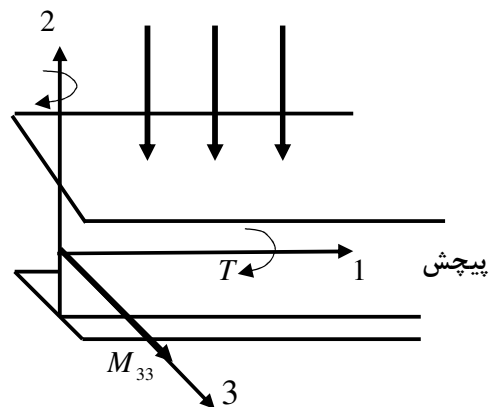
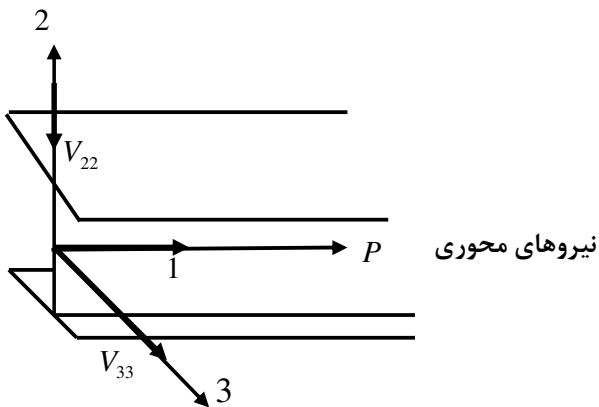

نکته ! به دلیل اهمیت مسئله اقتصادی بهتر است که سازه‌ها را به صورت بادبندی طراحی کنیم مگر اینکه مجبور شویم به سراغ اتصالات صلبی برویم.

نکته ! در صورتیکه Drift طبقات طبق بند 2-4-13 آئین‌نامه 2800 $\frac{0.03}{R}$ بیشتر شود ابتدا سعی کنید که بادبندها را اضافه کنید در غیر اینصورت می‌بایست از سیستم دوگانه (قاب صلب به همراه بادبند) استفاده کنید.

Drift : تغییر مکان نسبی طبقات

نیروهای موجود در یک مقطع :

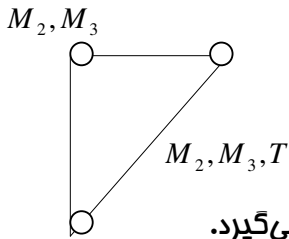
برای یک اتصال صلب به علت اینکه می‌بایست تمام نیروها و لنگرها را تحمل کند هیچگونه آزادسازی نداریم.

برای یک سازه بادبندی :

تیر Beam: M_{22} و M_{33} آزاد شود.

ستون Column: هیچگونه آزادسازی انجام نمی‌شود.

بادبندها Brace: M_{33} }
 M_{22} } آزاد سازی انجام شود.
 T }

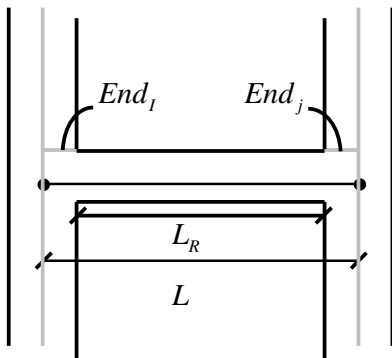
نکته ! نرم افزار به صورت اتوماتیک آزادسازی بادبندها را انجام می‌دهد.

نکته مهم : برای دستکها آزادسازی شیبی بادبندها انجام می‌گیرد.

نکته مهم : برای تیر با لنگها آزادسازی فقط در محل اتصال تیر به ستون انجام می‌گیرد.

Assign > Frame > End (Length) Offsets

توسط این گزینه می‌توان نوامی صلب انتهایی را برای المان تعریف کرد.

$$L_R = L - (End_i - End_j)(1 - Z)$$

$Z = \text{Rigid zone faeter}$: ضریب نامیه صلیب = 0.5

در این جعبه گفتگو ودر نامیه End offset Along Length

میتوان به گزینه Automatic را انتخاب نمود تا محاسبه

خودکار نوامی صلب توسط نرم افزار انجام پذیرید.

نکته:نرم افزار نوامی صلب انتهایی مهار بند ها را صفر میگیرد

نکته:نوامی صلب هر یک از دو اعضای تیر بر اساس مداکتر بعد اعضای

ستون متصل به آن در نظر میگیرد.و در ستونها بعد مداکتر تیر ها

در صورت انتخاب گزینه Define Lengths میتوان نوامی

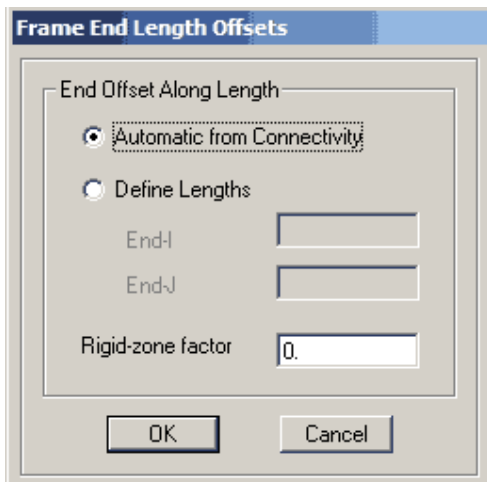
صلب را به طور مستقیم به برنامه معرفی کرد,در اینصورت

ضریب نامیه صلب باید وارد گردد.

نکته: Etabs به طور اتوماتیک ضریب نامیه صلب را صفر در

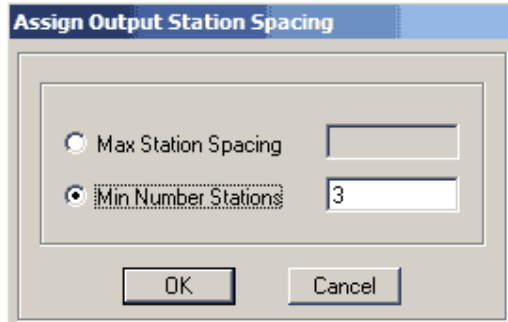
نظر میگیرد ,یعنی کل نامیه انتهایی انعطاف پذیر خواهد

بود.

Assign > Frame line > Frame Output station

توسط این گزینه می‌توان تعداد Section هایی که نرم‌افزار بر روی یک فریم جهت اعلام خروجی در طول المان قاب می‌زند را تعریف کرد.

جهت تعریف کردن مقاطع دو راه وجود دارد :

- 1- تعریف مقاطع با استفاده از فاصله بین دو مقطع
- 2- حداقل تعداد مقاطع

نکته: علاوه بر موقعیتهای که در این بخش معرفی می‌نمایید، برنامه محل اعمال بار متمرکز روی تیر را نیز به عنوان یکی از موقعیتهای خروجی در نظر می‌گیرید.

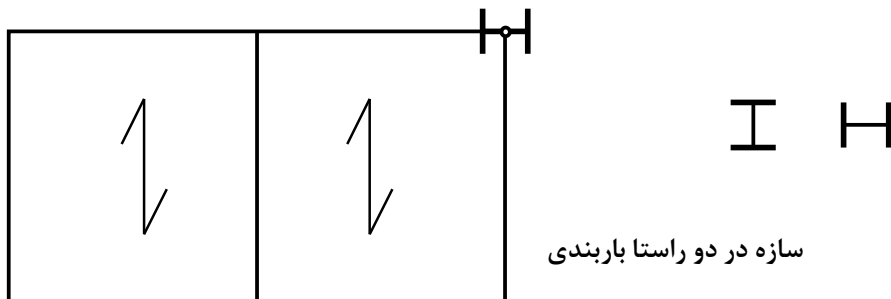
در گزینه Min طول فاصل عضو به قطعات مساوی خواسته شده تقسیم می‌گردد. سپس موقعیت محل اعمال بارهای متمرکز در صورت عدم انطباق با موقعیتهای قبلی به نقاط قبلی اضافه می‌گردد. لازم بذکر است که حداقل تعداد نقاط 3 عدد میباشد.

در گزینه Max ابتدا محل اعمال بارهای متمرکز را به عنوان نقاط خروجی در نظر گرفته شده و سپس فاصله بین این موقعیتهای تقسیم میشود که فاصله بین موقعیت ارائه خروجی از حداکثر فاصله بیشتر نشود.

نکته: در صورت عدم تعریف موقعیتهای خروجی نرم افزار به طور پیش فرض حداکثر فواصل را برابر 0.5 متر و حداقل مقاطع خروجی را برابر 3 در نظر می‌گیرد.

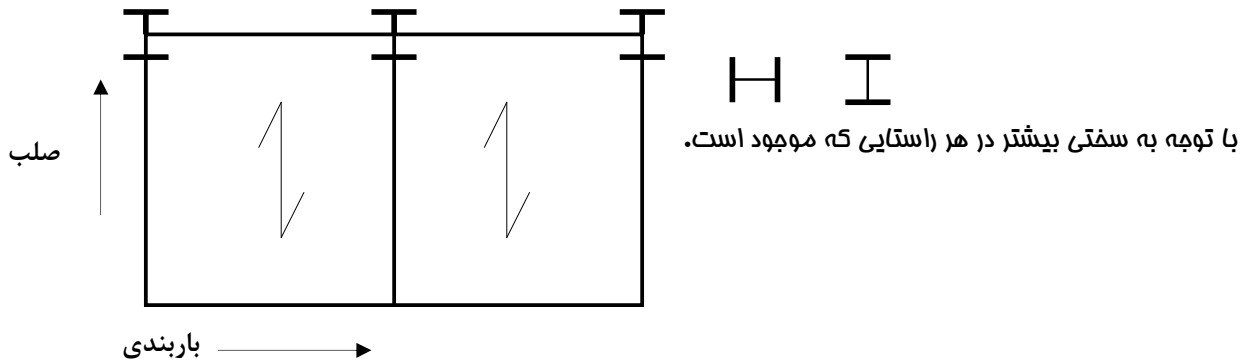
Assign > Frame > Local Axes

با استفاده از این گزینه می‌توان المان Frame را حول محور 1 دوران داد.

نکته ! برای ستونها اگر بخواهیم کمانش حول محور قوی صورت گیرد بایستی جان ستون در راستای تیر ممال باشد. (اگر سازه در دو راستا باربندی باشد)

نکته ! اگر سازه در یک راستای صلب و در یک راستا بادبندی باشد اولویت با راستای صلب است یعنی جان تیر آهن بایستی در راستای صلب باشد.

گزینه‌های موجود در Local Axes :

1- Angle

پرفش نسبت به محور اولیه المان (محور محلی 2 نسبت به موقعیت خود مول محور 1 در فلاف عقربه های ساعت دوران میکند)

2- Rotate by Angle

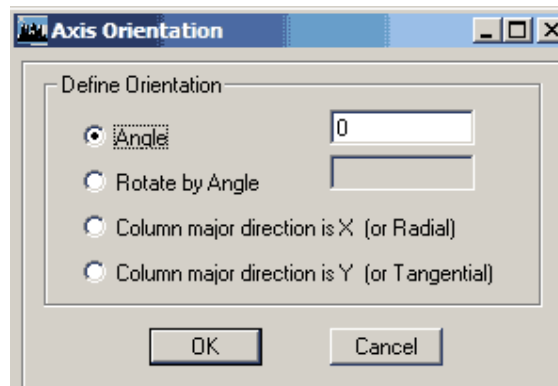
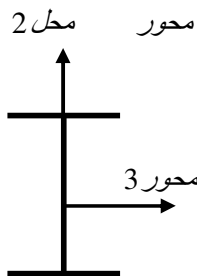
پرفش نسبت به موقعیت موجود (محور محلی 2 با مشخص کردن یک زاویه از موقعیت موجود دوران میکند)

3- Column major direction is x

محور محلی 2 در راستای محور x. این گزینه فقط بر ستونها اثر دارد.

4- column major direction is y

محور محلی 2 در راستای محور y، این گزینه فقط بر ستونها اثر دارد.

نکته جهت اصلی یک ستون منطبق بر محور محلی (که منطبق بر محور ضعیف مقطع است) می باشد. بارهای اعمال شده در جهت اصلی باعث ایجاد ممان M_3 و برش V_2 می شوند.

Assign > Frame > Frame property modifier

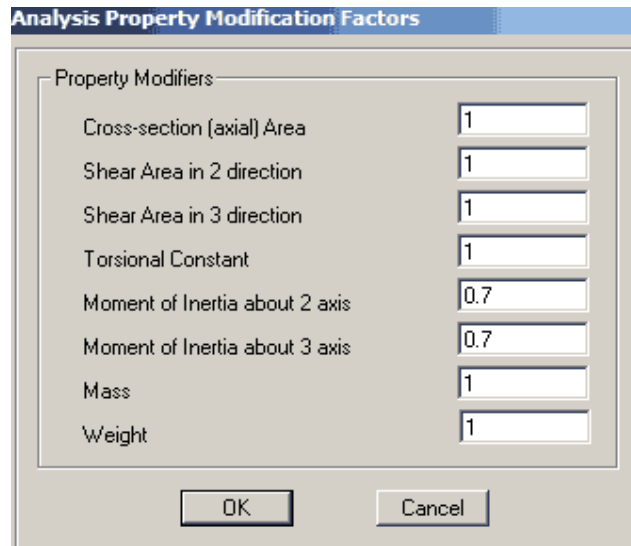
توسط این گزینه می‌توان ویژگی‌های هندسی یک مقطع را مانند مسامت، ممان اینرسی و ... تغییر داد.

در سازه‌های بتنی تحلیل می‌بایست بر اساس مقطع ترک‌خورده انجام شود.

بنابراین طبق آئین‌نامه آبا ممان اینرسی ستونها در دو راستا می‌بایست در عدد 0.7 ضرب شود و ممان اینرسی تیرها فقط در راستای محور 3 باید در عدد 0.35 ضرب شود.

این ضرائب فقط در آنالیز سازه مورد توجه قرار می‌گیرد و در طراحی منظور نخواهد شد. به عبارتی دیگر ضرائب اصلاح خواص هندسی تنها در تحلیل سازه مورد استفاده میشوند و هیچ اثری بر مقاطع استفاده شده در طراحی ندارند.

نکته: قبل از انتخاب گزینه بالا ابتدا باید تیره یا ستونها از منوی Select انتخاب گردند.

Assign > Frame / Line > Line Springs

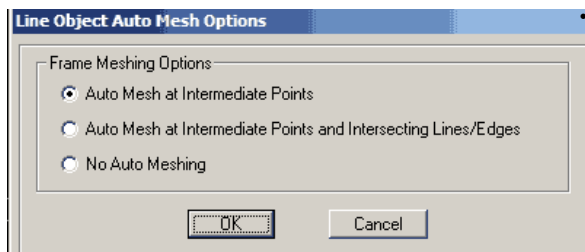
توسط این گزینه می‌توان در زیر المان انتخاب شده فنر قرار داد. ETABS فنر مشخص شده توسط یک عنصر فطی را در محل گره‌های ایجاد شده در مدل تحلیلی که روی این عنصر فطی قرار می‌گیرند به فنرهای گره‌ای تبدیل میکند.

Assign > Frame / Line > Additional Live Mass

توسط این گزینه می‌توان جرم یک المان قطی را در واحد طول برای نرم‌افزار تعریف کرد (لازم به توضیح است که اگر از گزینه Define > mass source گزینه from load را انتخاب کرده باشیم دیگر نیازی به این گزینه نیست).

Assign > Frame/Line > Automatic Frame Subdivide

توسط این گزینه نرم‌افزار بصورت اتوماتیک المانهای را به شرح زیر تقسیم می‌کند. لازم به توضیح

است که این تقسیمات در شکل نشان داده نمی‌شود.

1- Auto Mesh at Intermediate Point :

تقسیم یک المان فریم در نقاط میانی (پیش‌فرض برنامه)

2- Auto Mesh at Intermediate Point and Intersection

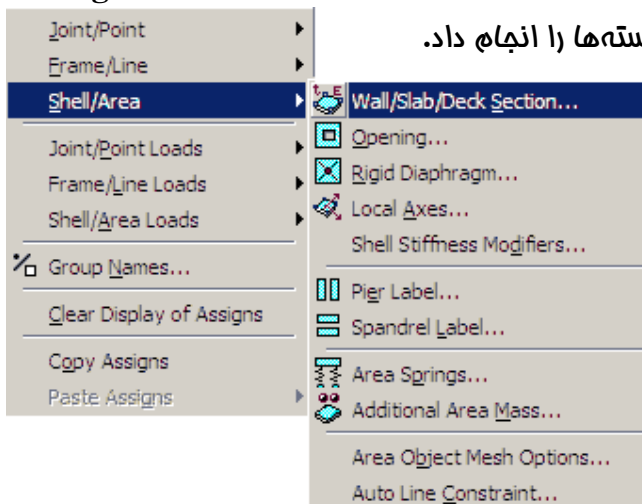
تقسیم یک المان فریم در نقاط میان و محل قطع خطوط

3- No Auto Mash: تقسیم‌بندی نمی‌کند.

Assign > frame/ line > use Line for Floor Meshing

در این بخش می‌توان در صورت نیاز عناصر سطحی را در محل تقاطع با عناصر قطی تقسیم بندی کرد.

Assign > shell / Area > Wall / Slab / Deck Section

با استفاده از این گزینه می‌توان تفصیص پوسته‌ها را انجام داد.

لازم به ذکر میباشد که مقاطع موجود در

لیست مقاطع قبلا در منوی Define

تعریف شده اند.

نکته‌اوقتی مشخصات مقطع یک سقف

مرکب را به یک عنصر سطحی اختصاص

می دهیم Etabs سقف مزبور را در امتداد

مهورا عنصر سطحی قرار می دهد.

بعبارتی دیگر تیر چه های سقف مرکب موازی محور محلی 1 فواهند بود.

Assign > shell / Area > Opening

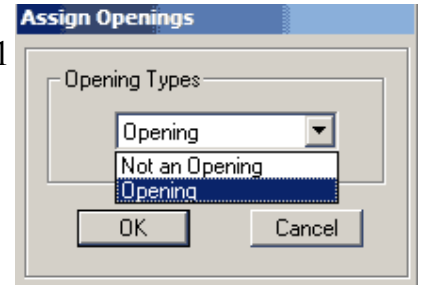
با استفاده از این گزینه می‌توان در سقف یک بازشو ایجاد کرد.

1- در قسمتی که می‌فواهیم بازشو بوجود آید می‌بایست یک پوسته به اندازه ابعاد بازشو تعریف شود.

2- انتخاب پوسته مربوط

گزینه Opening برای انتخاب عنصر سطحی به صورت بازشو گزینه

Not opening جهت مذف بازشوی اختصاص یافته به عناصر سطحی انتخاب می شود.

Assign > shell / Area > Rigid diaphragm

از این دستور برای اختصاص دیا فراگم صلب به عناصر سطحی انتخاب شده استفاده میشود. نکته ادیا فراگم صلب همراه افقی میباشد لذا دیا فراگم صلب نمی تواند به عناصر سطحی دیوار و رامپ اختصاص داده شود.

Assign > shell / Area > Local axes

در عناصر سطحی همواره به طور پیش فرض دو محور 1 و دو در راستای صفحه و محور 3 مملى عمود بر صفحه میباشد. میتوان محورهای مملى 1 و 2 را مول محور مملى 3 دوران داد.

Assign > shell / Area > Stiffnes Modifiers

نکته 1 طبق آئین نامه آبا در صورتی که دیوار برشی مدل شود می‌بایست سختی آن بر اساس مقطع ترک فورده مدل شود که در این حالت f11 را در عدد (0.35) ضرب می‌کنیم.

Assign > shell / Area > Pier Lable

جهت نامگذاری دیوارهای برشی از این گزینه استفاده می‌شود. برای اختصاص یک شماره جدید به یک عنصر سطحی ابتدا باید آنر انتخاب کرده و با اجرای دستور فوق به آن یک شماره جدید اختصاص داد. (از این گزینه بیشتر در طرازی مورد استفاده قرار می‌گیرد)

Assign > shell / Area > Spandrel

برای اختصاص یک شماره به تیر تاقی (اسپاندرال) که ترکیبی از عناصر سطحی (المان پوسته ها) و عناصر فطی (المانهای قاب) تشکیل میشود جهت گرفتن فروجی نیروهای تیر تاقی از این دستور استفاده میشود.

Assign > shell / Area > Area Spring

توسط این گزینه می‌توان بر روی پوسته انتخاب شده یک سری فنر قرار داد. بعبارتی دیگر جهت اختصاص فنر های سطحی به عناصر سطحی از این دستور استفاده میشود. (برای فنداسیون استفاده می‌شود)

Assign > shell / Area > Additional Area Mass

با استفاده از این گزینه می‌توان جرم پوسته را تعریف کرد.
در این گزینه جرم بر واحد سطح المان پوسته تعریف می‌شود.

Assign > shell / Area > Area Object Mesh

توسط این گزینه نرم‌افزار قادر خواهد بود که بصورت اتوماتیک پوسته‌ها را تقسیم‌بندی کند.
در این جعبه نمایش دو نوع تقسیم بندی برای عناصر سطحی افقی یا کفها و عناصر سطحی غیر افقی یعنی دیوارها و رامپ‌ها وجود دارد.

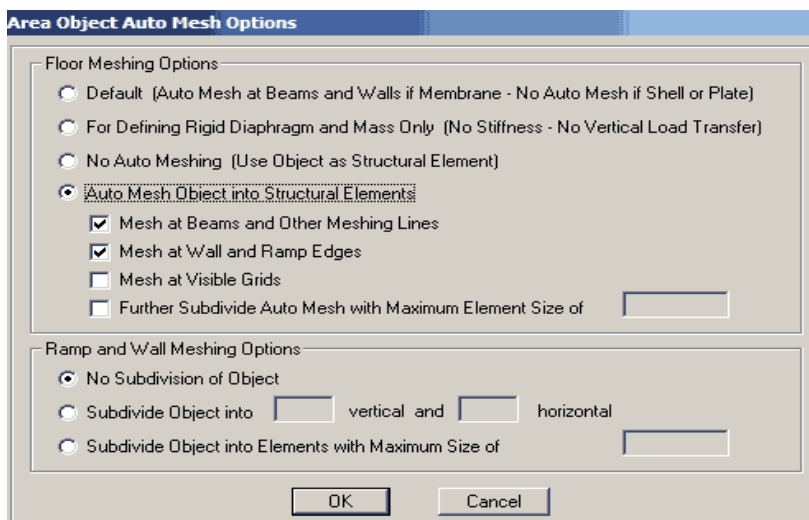
Option Floor Meshing

عناصر سطحی افقی

- 1- تقسیم‌بندی اتوماتیک پوسته‌ها (کف های غشایی) بین تیرها و دیوارها زیر آنها .
- 2- در این گزینه پوسته‌ها فقط برای سقف‌هایی که در آنها دیاگرام صلب وجود دارد تقسیم خواهد شد. لازم به توضیح است که در این حالت بارهای پوسته بین دو تیرک کناری توزیع نخواهد شد. (بارها از این کف منتقل نمیشود و برای این کف ها سفتی لحاظ نمی‌گردد)
- 3- تقسیم‌بندی خودکار انجام نمی‌دهد.
- 4- تقسیم بندی خودکار در بین المان های سازه ای به صورت گزینه های زیر.
- 1- بین محل برخورد عناصر سطحی کف ها در محل برخورد تیرها و عناصر فطی ترسیم شده.
- 2- بین عناصر سطحی کف ها در محل لبه دیوارها و رامپ‌ها.
- 3- تقسیم‌بندی عناصر سطحی کف ها در محل برخورد با خطوط شبکه.
- 4- تقسیم‌بندی بر اساس اندازه وارد شده عناصر سطحی یعنی مدارک بعد المان های حاصل از تقسیم.

Ramp and wall

عناصر سطحی دیوارها و رامپ‌ها

- 1- تقسیم‌بندی نمی‌کند
- 2- تقسیم کردن در دو راستای قائم و افقی به تعداد مشخص شده
- 3- تقسیم‌بندی بر اساس ابعاد mesh

Assign > Joint / point load >

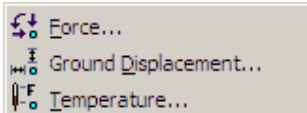
**Force
Ground
displacement
temperature**

بارگذاری سازه :

بارگذاری گرهها : بر روی یک گره می‌توان سه نوع بار تعریف کرد.

1- نیرو یا لنگر متمرکز 2- بارهای ناشی از نشت 3- بارهای ناشی از حرارت

Force : در این گزینه می‌توان یک نیروی متمرکز یا یک لنگر متمرکز را بر روی سازه اعمال کرد. نکته ! در صورتیکه نیروی زلزله توسط گزینه user load یا user coff اعمال نشده باشد (در این حالت در تعریف نیروی زلزله گزینه None انتخاب شده است) می‌توان نیروی زلزله را با قرار دادن

یک گره در مرکز جرم توسط این گزینه به سازه اعمال کرد.

نکته ! جهت بارگذاری راه پله و دو راه وجود دارد :

1- مدل کردن تیرهای نیم طبقه که در این حالت بار پله هر نیم طبقه مناسبه شده و به تیر مربوط اعمال می‌شود.

2- در این روش تیرهای نیم طبقه مدل نخواهد شد و کل بار راه‌پله بین 4 ستون کناری تقسیم می‌شود.

Ground Displacement : میزان نشست در گره‌های Base اعمال می‌شود.

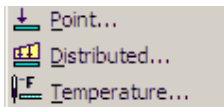
در این گزینه می‌توانیم در سه راستا انتقال و مول 3 محور پرفش را اعمال کنیم.

Temperature :

Assign > Frame / Line Loads

بارگذاری روی المان‌های میله‌ای :

در المان‌های فریم می‌توان سه نوع بارگذاری را انجام داد :

1- بار نقطه‌ای Point

2- بار گسترده غیر یکنواخت Distributed

3- بار حرارتی Temperature

1- بار نقطه‌ای (Point)

Assign > Frame / Line Loads > Point

نکته ! در این گونه بارگذاری می‌توان یک نیرو (Force) یا یک لنگر (moments) بر روی المان انتخاب شده قرار داد. لازم به توضیح است که در هر مرتبه می‌توان 4 بار متمرکز بر روی یک المان فریم اعمال کرد.

نکته ! برای تعیین طول المان می‌توان دو گزینه طول نسبی (Relative distance) و طول مطلق (Absolut) انتخاب کرد.

Frame Point Loads

Load Case Name: DEAD Units: Kgf-m

Load Type and Direction: Forces Moments Direction: Gravity

Options: Add to Existing Loads Replace Existing Loads Delete Existing Loads

Point Loads:

Distance	0.	0.25	0.75	1.
Load	0.	0.	0.	0.

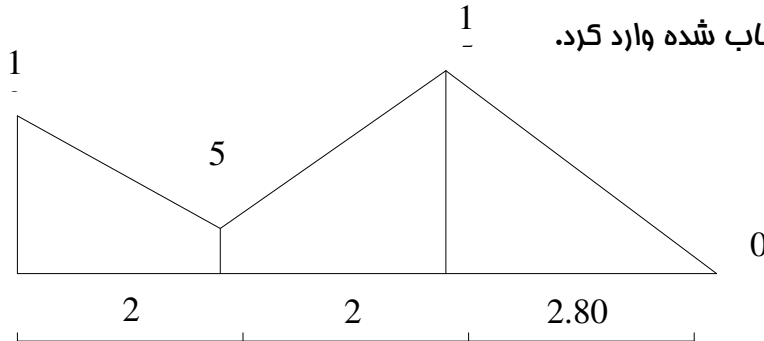
Relative Distance from End-I Absolute Distance from End-I

OK Cancel

2- بار گسترده غیر یکنواخت و یکنواخت (Dist)

Assign > frame/line load > Distributed

در این گزینه می‌توان در قسمت Trapezoid load بار گسترده غیر یکنواخت را دقیقاً شبیه بار قسمت قبل تعریف کرد. در قسمت uniform load می‌توان بار یکنواخت را با اعمال یک عدد در قسمت load برای المانهای انتخاب شده وارد کرد.

Dist	Load
0	10
2	5
4	15
6.80	0

Frame Distributed Loads

Load Case Name: DEAD Units: Kgf-m

Load Type and Direction: Forces Moments Direction: Gravity

Options: Add to Existing Loads Replace Existing Loads Delete Existing Loads

Trapezoidal Loads:

Distance	0.	0.25	0.75	1.
Load	0.	0.	0.	0.

Relative Distance from End-I Absolute Distance from End-I

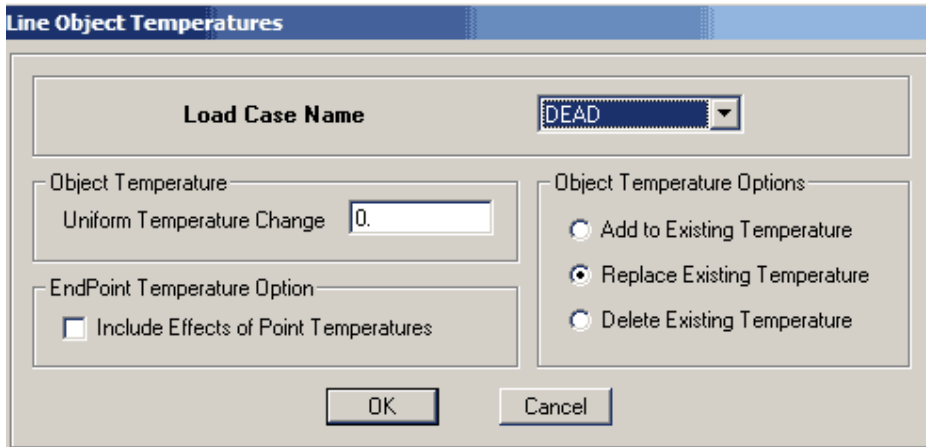
Uniform Load:

Load: 0.

OK Cancel

Assign > frame/line load > Temperature

3- بار مرارتی : بار مرارتی فریم می‌تواند بصورت یکنواخت یا به صورت غیریکنواخت باشد در صورتی که بخواهیم بار یک المان را به صورت یکنواخت مرارتی انتخاب کنیم از گزینه Object Temp استفاده می‌کنیم. در صورتی که بخواهیم بار غیر یکنواخت را انتخاب کنیم لازم است که ابتدا توسط گزینه Joint Load در قسمت Temp بارهای مرارتی دو نقطه انتهایی فریم را اعمال کرده و سپس در این گزینه در قسمت End Point Temp مربع مربوط را فعال می‌کنیم.

Assign > shell / Area Loads

بارگذاری بروی پوسته‌ها :

- بارگذاری روی پوسته‌ها به سه صورت است : 1- یکنواخت Uniform
- 2- مرارتی Temp
- 3- بارباد Wind Pressure

Assign > shell / Area loads > Uniform

1- بار یکنواخت

نکته ! لازم به یادآوری است که در هنگام اعمال بار سقف‌ها وزن تیرچه بلوک را از بار مرده سقف کم کنید.

$$25 = 245 \frac{kg}{cm^2} \text{ تیرچه بلوک}$$

$$20 = 215 \frac{kg}{cm^2} \text{ تیرچه بلوک}$$

Assign > shell / Area load > Temperature

2- بار مرارتی Temp

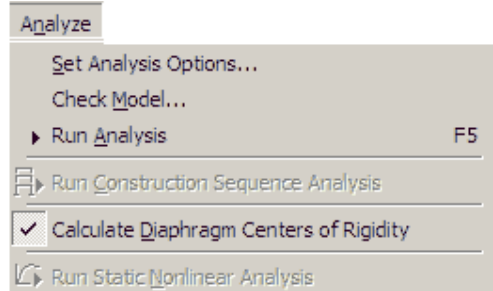
دقیقاً شبیه المانهای فریم می‌باشد.

Clear display : شلوغی‌های تفصیص داده شده را پاک می‌کند!

Copy Assign : توسط این گزینه می‌توان ویژگی یک المان را کپی کرده و به المان دیگری تفصیص داد. (با استفاده از Paste Assign)

منوی Analyze

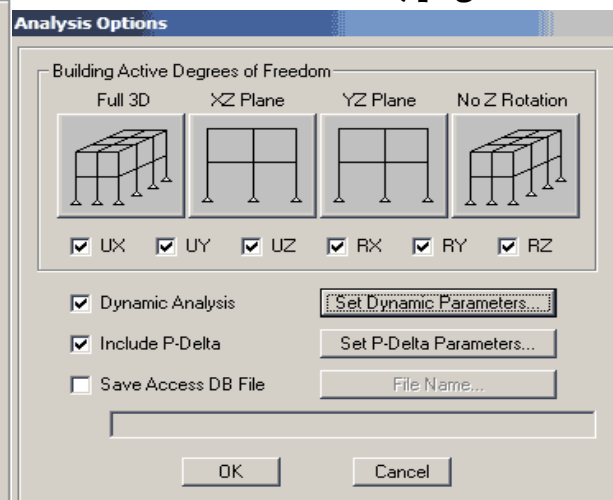
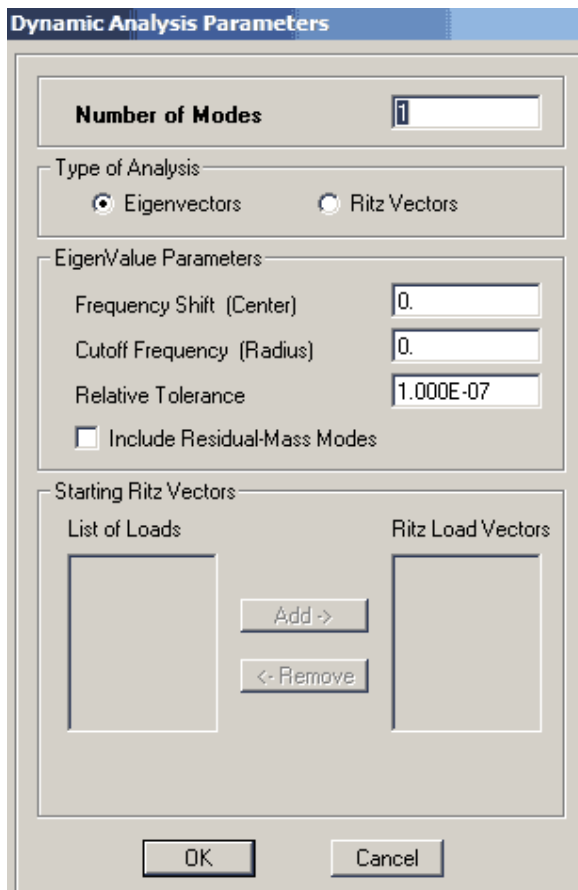
Analyze > Set Option

توسط این گزینه می‌توان تنظیمات مربوط به آنالیز سازه را انجام داد : این تنظیمات عبارتند از :
1- تعیین درجات آزادی 2- تنظیم پارامترهای مربوط به تحلیل دینامیکی 3- تنظیم تحلیل $P\Delta$

1- تعیین درجات آزادی سازه :

در سازه‌های سه‌بعدی می‌بایست 6 درجه آزادی سازه را فعال کنیم بنابراین از گزینه full 3D استفاده می‌کنیم. همانطور که قبلاً اشاره شد سازه‌های 2 بعدی را بهتر است در صفحه xz مدل کنیم که در این گزینه بتوان به راحتی درجات آزادی این نوع سازه را با استفاده از گزینه xz Plane تعریف کرد. در صورتی که سازه دو بعدی در صفحه yz مدل شده باشد از گزینه yz Plane استفاده می‌کنیم. برای دکل‌های فشار قوی یا سازه‌هایی که محور z دوران ندارند از گزینه No z Rotation استفاده می‌کنیم.

2- تحلیل دینامیکی Set Dynamic Parameters

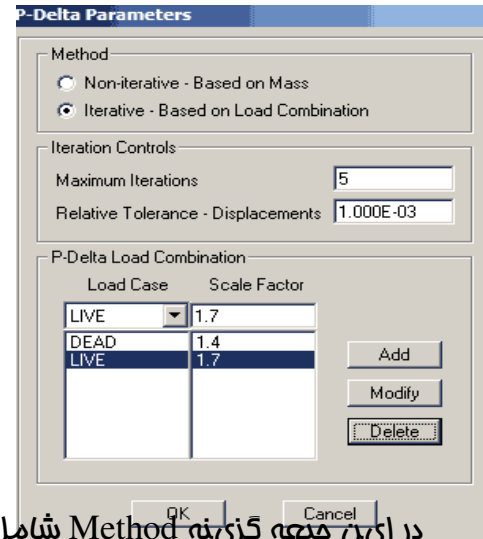
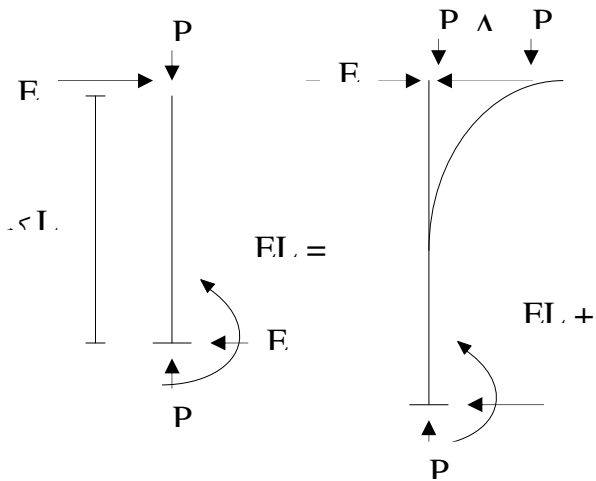
Number of Modes

در این جعبه تعداد مدهای ارتعاشی موجود در تحلیل مقادیر ویژه یا تحلیل ری‌تز مشخص می‌شوند.

Type of Analysis

در این بخش نوع تحلیل برداری ویژه یا تحلیل برداری ری‌تز را انتخاب می‌کنیم. بهتر است گزینه دوم انتخاب شود.

2- تحلیل P-Δ

در این پنجره گزینه Method شامل بخشهای زیر می باشد.

- 1- Non-iterative: در این روش بار به صورت فودکار از روی جره هر تراز مناسبه می شود.
- 2- Iterative-Based: در این روش یک ترکیب بار معرفی می گردد توصیه می شود در حالتی که بارهای ثقیل در برنامه تعریف شده اند از این روش که روش تکرار استفاده شود. در این صورت قسمت Itertion Controls فعال خواهد بود که به صورت زیر تکمیل می گردد.
- 1- Max Itration یا تعداد تکرارها که عدد 4 یا 5 عدد مناسبی خواهد بود.
- 2- Relative Tolerance یا میزان افتلاف جابه جایی سازه در هر مرحله تکرار با مرحله قبل که عدد 0.001 عدد مناسبی است.

P-Delta Load Combiation

ترکیبات بارگذاری به شرح زیر می باشد :

1- سازه فلزی ← DL+LL

2- سازه بتنی ← 1.4 DL+1.7 LL